

מועצה מקומית חריש ישיבת מליאה מן המניין

ישיבה מספר 12/ 19

מתאריך 22.9.2019

נוכחים:

מר יצחק קשת - ראש המועצה

גבי עידית ינטוב - חברת מועצה

מר שלמה פרץ - חבר מועצה

מר יוסי גולדמן - חבר מועצה

גבי שני גרינברג - חברת מועצה

גבי נגה עוז - חברת מועצה

מר גיל פישר - חבר מועצה

חסרים:

מר יוחאי פרגי - חבר מועצה

מר שלמה קליין - חבר מועצה

מזומנים:

מר יעקב ישראל נתניהו – מנכ"ל המועצה

רו"ח שלומי צדרבוים - מ.מ. גזבר המועצה

רו"ח אמיר ברטוב - חשב מלווה

עו"ד אבי רפאלי – מ.מ. יועץ משפטי למועצה

רו"ח עבד אלחלים בקלי – מבקר פנים

גבי גלית אבישי

מר איתי העצני – עוזר מנכ"ל

מר גבי – ממזרחי טפחות

סדר היום:

- סעיף 1 - אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 10/19 מיום 29.8.19.
- סעיף 2 - אישור פרוטוקול מליאה טלפונית מן המניין מספר 11-19 מיום 3.9.2019.
- סעיף 3 – מצגת מדיניות השקעות כספי רשות.
- סעיף 4 - דיון תקציב 2020
- סעיף 5 - אישור לימודים אקדמיים ראש רשות.
- סעיף 6 – דיון בעמדת הרשות בעניין תוכניות בניין עיר (תב"ע) מגרשים 402-403.
- סעיף 7 – דיון בשעת התפר (לימודים – הסעות) בבתי הספר
- סעיף 8 – דיון בגביית חובות רשות
- סעיף 9 – דיון במדיניות הפרדה מגזרית ומגדרית בפעילות העירייה

החלטות:

1. אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מס. 10/19 מ-29.8.2019-החלטה פה אחד
2. אישור פרוטוקול מליאה טלפונית מס. 11/19 מ-3.9.2019-החלטה פה אחד
3. אישור לימודים אקדמיים לראש הרשות, מר יצחק קשת – החלטה פה אחד

פרוטוקול**סעיף 1 - אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 10/19 מיום 29.8.19.**

מר יצחק קשת-יו"ר: חברים, אני מתכבד לפתוח ישיבה מן המניין מספר 12/19. נוכחים: אנוכי, יצחק קשת, ראש העירייה חריש, חברי מליאה: שני גרינברג, גיל פישר, נוגה עוז, שלמה קליין נעדר, יוחאי פרגי - נעדר, יוסי גולדמן, עידית ינטוב ושלמה פרץ. יש לנו מספר נושאים על סדר היום, הזמנו את מנהלי האגפים הרלוונטיים, אנחנו נפתח באישור פרוטוקול מליאה מס. 10/29 מיום 29.8, אבקש מהמליאה לאשר את הפרוטוקול – מאושר. פה אחד.

סעיף 2 - אישור פרוטוקול מליאה טלפונית מן המניין מספר 11-19 מיום 3.9.2019

'חבר' תמלול והקלטה

מר יצחק קשת – יו"ר: אישור ישיבת מליאה טלפונית, אתה רוצה להזכיר לנו במה מדובר?
דובר: זה היה עם השינוי של חשבונות הבנק.

גב' שני גרינברג: נכון.

מר יצחק קשת-יו"ר: נעלה את זה להצבעה. אושר פה אחד. הנושא הבא.

סעיף 3 – מצגת מדיניות השקעות כספי רשות.

מר יצחק קשת-יו"ר: מדיניות השקעה כספי רשות. את רוצה שנשים את המצגת?

גב' שני גרינברג: תתחיל עם המדיניות, כי זה מה שדחוף.

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב, מדיניות השקעה כספי רשות, נבקש מהגזבר להציג את הדברים.

מר שלומי צדורביים: אנחנו שלחנו לכם את חוזה המנכ"ל, שבעצם מגדיר את כל הכללים

להשקעות במסגרת רשות מקומית. הזמנו לפה את גבי, שהוא בעצם בא

להציג לנו את אותם בנק המזרחי, ששם יש את תיק ההשקעות המשמעותי

ביותר של המטה, ויש עוד תיק נוסף אבל התיק הזה גדול יותר בבנק

המזרחי, ובעצם יציג גם את דרכי ההתנהלות שלנו מול מחלקת השקעות

שם, ומבחינת הכללים של חוזר המנכ"ל, ואיך בנוי התיק שלנו, אז אני

מזמין אותו שיציג את הדברים. יש את המצגת.

מר גבי: נעים מאד, קוראים לי גבי. אני בעצם ממלא מקום תפקיד של ניהול שבעה

יועצים אישיים במשרד השקעות, באתי לפה להחליף את אמיר, אני קצת

צרוד, אבל אנסה להתגבר. בכל אופן קיימת מגמה בבנק להפנות לקוחות

לעולם הדיגיטלי, אנחנו מחברים שני עולמות שהם דיגיטליים בייעוץ אישי,

ולכן יש אנשים שעוקבים באופן שוטף אחר תיק ההשקעות, ויש בבנק 130

יועצים, יש מחלקת השקעות ואסטרטגיה שמונה כשמונה אנליסטים, מנהל

מחלקת השקעות שעושה את האנליזות לגופים כלכליים כאלה ואחרים.

מרכז ההשקעות של הבנק, הוא מרכז ההשקעות הגדול ביותר ברמה

הקמעונאית במדינת ישראל לפי מה שאנחנו יודעים, יש ייעוץ אישי

ללקוחות שוק ההון להשקעות בניירות ערך ב-24/7.

שבעת היועצים האישיים בנושא השקעות סה"כ נותן פירוט של ייעוץ אישי

מה זה יעוץ אישי? זה אומר שיש מעקב שוטף יום יום אחר תיק ההשקעות,

במידה ויש נכס שצריך למכור או לקנות, מה שנראה לנו מתאים לתיק

אשראי, אנחנו יוצרים קשר באופן יזום. לדעתי העבודה היא בעצם על פי

חוזר מנכ"ל שאתם הגדרתם לנו כיצד לעבוד. התיק החדש הוא מ-29.1 פתיחת חשבון של תאגיד, מורשה חתימה יצחק קשת, שלמה ואמיר. מינוי וועדת השקעות ברשות המקומית, וביקורת של יו"ר הוועדה שהוא עובד הרשות המקומית בעל השכלה וכו' וכו', כמובן הכל רשום פה. וועדת ההשקעות תתכנס על פי שיקול דעת יו"ר הוועדה לפחות אחת לשלושה חודשים. כלומר, האסיפות האלה הן מינימום אחת לרבעון, ולפעמים יותר. בישיבה לא פחות משלושה חברים ואחד מהם יו"ר הוועדה, במקרה של שינוי ליו"ר הוועדה יש קול נוסף ומכריע, מעקב ודיווח של וועדת ההשקעה יעלה כדו"ח לא יאוחר מ-60 יום לאחר כל רבעון, והדו"ח יכלול את הישיבות, את הסיכום, את ההיקף, את הצורה וכמובן הכל יתועד בצורה מסודרת.

דרכי העבודה: תרשומת שמפרטת את ניתוח התיק ודוחות, יישלחו ע"י היועץ האישי שלכם, שקוראים לו אמיר ועקנין(?). הוא שולח את זה לראש הוועדה, יו"ר הוועדה עובר על הדברים, ובמידה וצריך, אז אמיר מגיע כדי להסביר את הנתונים בפני הוועדה, החברה מקבלים החלטה וניגשים לעניינים. בהרכב התיק לפי מדיניות ההשקעה, על פי חוזר המנכ"ל שאתם הגדרתם לנו, זה 25 אחוז חשיפה לאג"ח קונצרני, בדירוג מינימאלי של A והוא יחסית גבוה, ו-75 אחוז חשיפה לאג"ח ממשלתי. ז"א שמלכתחילה אנחנו מצומצמים בפעילות שלנו, כדי שהרכב התיק בהתאם להגדרה שלכם, ברמת סיכון נמוכה. מח"מ סביב חמש שנים, מח"מ זה משך חיים ממוצע, והגיל שלו הוא חמש פחות או יותר. השקעה בניירות ערך בערך 3 אחוז בנייר, כדי לצמצם סיכונים, אנחנו לא רוצים לשים יותר מדי בנייר אחד, אם משהו לא ברור, אתם יכולים לשאול שאלות. לגבי אג"ח ממשלתי, אין צורך לעצור ב-3 אחוז, כי זה ממשלתי, אלא אם כן יש לשכם משהו לשאול. דו"ח מח"מ התיק, מצב התיק דירוג עד דרגת הסיכון, תאריך קרוב לקבלת ריבית וכו', תשואה מתואמת, סקירה של השווקים, המלצות והערכה, שינוי בתיק הזה, אנחנו מעבירים למועצה, מעבירים לכם, מעבירים לשלומי, ולאחר מכן צועדים צעד אחד קדימה. ההחלטה תקבע לאחר ישיבת מליאה, של הרשות המקומית, בה הוצגו הנתונים לגבי תיק

ההשקעות, ויאושרו ההמלצות להשקעה ע"י המורשים, כפי שצוין לעיל, וכפי שצוין בפרוטוקול שיישלח ליועץ לאחר הישיבה. אנחנו מגישים את ההצעות, אתם עוברים עליהן, מאשרים אותן, ואז אנחנו מבצעים את הפעילות.

סקירה על השווקים באופן כללי. מתחילת 2019 ראינו עליות חדות בשוק ההון, ובשוק החוב, למה? כי סביבת הריבית ירדה. למה? כי בעצם הצפי היה שהריבית בארה"ב תעלה, אם אנחנו מסתכלים שנה אחורה, ולקראת תחילת השנה, טראמפ והמשקיעים יפעילו לחץ על הבנק המרכזי עצמו בארה"ב, שהריבית תעלה זה בעצם יצר מצב שכשיש חוסר באלטרנטיבה השווקים עולים למעלה, ובמיוחד כשהסביבה הכלכלית היא סה"כ בהאטה. יש חששות להאטה, וחשש לאי יציבות פוליטית,

מר יצחק קשת – יו"ר: הבעיה היא שאין להם איפה להשקיע והם מעבירים אותו לשוק ההון.

מר גבי: בסופו של דבר אנחנו כמשקיעים את הכסף את הכסף, את אותו סכום, כדי לנסות להרוויח, וזה מה שקורה, למרות שבעצם פה החשיפה יותר לאג"ח הממשלתי, אבל זה גם בהוראת הביצועים מתחילת שנה, גם בתיק ההשקעות שלנו.

מר שלומי צדרבוים: מה המחיר לתשואה?

מר גבי: מתחילת שנה הפסדנו כ-0.7 אחוז, ומתחילת 2018 כ-0.8. מה זה אומר, אם אנחנו לא באינפלציה נמוכה, זה גם אומר שלא ששים פה להעלות ריבית, אין התפרצות אינפלציונית שתגרום לבנק ישראל להעלות ריבית. מדיניות ההשקעה: מדיניות ההשקעה עומדת ביחידת ההשקעות של הבנק רנטבילית של הבנק ועל פי שיקול דעת של היועץ המטפל בתיק, על פיו מתברר שנכון להיום, בסיכון נמוך מכיל 100 אחוז אג"ח, ניתן לומר 25 אחוז קונצרני, 75 אחוז ממשלתי, בסה"כ 100 אחוז אג"ח, 65 אחוז חשיפה לאחוז השקלי, 35 אחוז חשיפה לתיק הצמוד, בשקופית הקודמת ראינו למה, כי החשיפה לאינפלציה היא יחסית נמוכה, וזה גם מה שהיה בפועל, 0.7-0.8 זה יחסית נמוך, ואנחנו ערוכים יותר לחשיפה ברכיב השקלי,

מר יצחק קשת – יו"ר: אנחנו הולכים עכשיו על עדכון של חוזר המנכ"ל, שיכול להיות שיהיה בקרוב, ויאפשר עד 15 אחוז מניות, גם כמובן כאלה שהן בדרוג גבוה, אבל כן יהיה אפשר ללכת לכיוון של מניות ולא רק של אג"חים.

מר שלומי צדבובים: כשאנחנו הולכים על התיק הזה,

מר יצחק קשת – יו"ר: אם יהיה אפשרי אז אנחנו נקבל החלטה, אם אנחנו מנצלים את כל ה-15 אחוז, או רק חלק,

מר שלומי צדבובים: מתי הוא אמור לצאת?

מר יצחק קשת – יו"ר: כרגע חוזר מנכ"ל לא יצא, כשיצא, אמרו שזה בא קודם כל כדי לעדכן איך אנחנו מתנהלים היום בתיק, לא מה יהיה העתיד, איך אנחנו מתנהלים היום בתיק, ומה אסור ומה מותר מבחינת, כמו שהוא אמר, 75 ו-25.

מר גבי: או.קי. אפשר להתקדם? אחרי שיצא חוזר מנכ"ל חדש, אנחנו נהיה בחשיפה של 15 אחוז,

מר יצחק קשת – יו"ר: רק 5 אחוז מניות? בהנחה שזה באמת יקרה.

מר גבי: או.קי. אז זה לגבי תיק ההשקעות שלכם, תיק ההשקעות כרגע נכון במח"מ של שש שנים, שתי עובדות עיקריות. אג"ח גם של תיק צמוד למח"מ לעשר שנים. אם אני רוצה אג"ח ממשלתית של מדינת ישראל, צמודה למדד, כדי לקבל תשואה חיובית, אני צריך לקחת מינימום עשר שנים, ז"א אם אני קונה אג"ח במח"מ של 9 או 8, צמוד, אז יש בעצם צורך להאריך את המח"מ.

מר יצחק קשת – יו"ר: מה זה אומר, שאנחנו אמורים להשקיע לתקופה יותר ארוכה? אם אנחנו משקיעים מסתכלים בשקף לפני זה?

מר גבי: באופן כללי, תיק ההשקעות צריך להיות תיק נזיל. תמיד יש אפשרות, נניח קיבלתם החלטה שאנחנו רוצים למכור את הכל, עשינו את זה בדרכים שונות. בעצם תיק ההשקעות נזיל, מצד אחד, מצד שני, זה תיק השקעות. זה לא פקדון. כן אפשר לעשות בו כסף. אפשר להפסיד, אפשר להרוויח,

מר יצחק קשת – יו"ר: לא, אבל מה שאנחנו רוצים לשכלל בראייה העתידית שלנו לפחות, זה מה שאנחנו מתכננים להוציא מהתיק, בהתאם למדיניות ההשקעות אני צריך להעביר בשנה הקרובה 10 מליון, או בשנה הבאה עוד 10 מליון

ובהתאם לזה לעשות את ההשקעות שלנו. כי אחרת באמת אני אפסיד. ולא ארוויח. זה לא שאם אני אסתכל אם צריך, ואם צריך, אפסוק. אני אתכנן את ההשקעה שלנו בהתאם לרמת הנזילות שאנחנו מתכננים לשנים הקרובות. רצית להוסיף עוד משהו?

מר שלומי צדברובים: כן, קודם כל, אנחנו כל הזמן בעצם מעדכנים את התיק בהנחה שיש גם דברים שלפעמים יש גם איזשהן ירידות וצריכים למכור משהו, אז גם זה מאפשר את הנזילות, וגם אפשר לבחור. זה לא שכולם התחילו באותה נקודה ומסיימים באותה נקודה של אחרי עשר שנים. יש כאלה שרצות כבר את השנים שלהן ואז אתה פודה אותן במצב טוב. אז אתה קודם כל הולך ופודה את אלה שאתה נמצא בהם במצב של התשואה החיובית, ורק אם אין ברירה, אתה הולך לאלה שזה בסוף עולה לך כסף.

מר גבי: אני מבין מהשאלה שלא הסברתי כל כך ברור. המח"מ נכון להיום הוא שש שנים. ז"א עד עשר שנים ואז למה אנחנו מאריכים לשש. אבל לשש אני אומר שיש לי אג"ח במח"מ של שמונה, יש לי אג"ח במח"מ של 3, אז הממוצע הוא שש שנים. אבל כמו שיצחק אמר, שיש אג"ח קצרות, ואז אני יכול תמיד לממש אותן, אבל שם התנועתיות יותר נמוכה.

מר יצחק קשת – יו"ר: אני מניח שהארוכות יותר הן בתשואה גבוהה יותר.

מר גבי: כן, יש פיצוי על התקופה. להתמודדות עם התופעה, כי אין לאור סביבת הריבית הנמוכה, ישנן אג"ח עם מח"מ ארוך, ואג"ח קונצרני צמוד עם מדד ומח"מ קצר, כך שאם קנינו אג"ח קונצרניות ומח"מ ארוך, בדירוג של חברות שהגדרנו מראש שמסכום מסוים ומעלה במח"מ קצר, ומח"מ ארוך אג"ח ממשלתי, כך שאנחנו נוציא תשואה חיובית, ובעצם מצאנו מח"מ סינתטי, אג"ח ממשלתי שכאילו מכר ב-4.55, ותשואה של 0.57 זה בעצם הפדיון של אג"ח ממשלתי, אג"ח קונצרני שקלי במח"מ של 4.4 ששווה 3.9 לפדיון, אג"ח ממשלתי צמוד מדד במח"מ של 11, תשואה משוערת של 0.15, הצפי שלנו להצלחה הוא 1.25, אחוז ורבע, קדימה.

זה כמה נכסים שמצאנו פה בשביל להראות פחות או יותר, מה עשינו בנכסים נבחרים, אז אג"ח ממשלתי צמוד מדד למח"מ לתקופה של 0.841 עד

אוגוסט 41 – תשואה משוקללת מיום הקניה בערך כולל ריבית לפני מס,
באזור 12.5 אחוז, מתחילת שנה באזור ה-17 אחוז.

מר יצחק קשת – יו"ר : כמה נשלם מס.

מר גבי : אה, מס, אנחנו מסתכלים על זה ברוטו. לא יודע כמה מס אתם משלמים.

מר יצחק קשת – יו"ר : כמה אנחנו משלמים? כמו בנכס רגיל, 5 אחוז?

מר שלומי צדברובים : לא נראה לי קבוע.

מר גבי : תלוי על מה, שאלה כמה אתה משלם מס. 15 אחוז? או.קי. בעצם מתחילת

שנה, זה 17.6 מהסיבה שאמרתי קודם, כיוון כפי שאמרתי קודם, השווקים

איימו בהורדת ריבית וקרה מה שקרה, בעצם אג"ח במח"מ ארוך, נתן

תשואה נומינאלית, לא הייתי מצפה לדבר כזה, אבל ב"ה זה קרה.

מר יצחק קשת – יו"ר : של כמה?

מר גבי : של 17.6 אחוז.

מר יצחק קשת – יו"ר : ממתי? אחרי כמה שנים?

מר גבי : לא יודע בדיוק להגיד, אבל אני מניח שזה באזור ה-5 אחוז, ואז מה שקרה

זה ברגע שזה היה בשליחות המחיר, אז בעצם אמיר עבר על הנתונים, ואם

עושים שינויים אז הארכנו ככה במח"מ, שזה יצא לטובתנו כמובן, ז"א שאם

הגביל את עצמו ל-2.5, לאג"ח ממשלתית, הפעם זה שקלי, כולל תשואה

מתואמת היה 9 אחוז, מתחילת שנה של 8.4 אחוז, אג"ח 7 צמוד מדד,

תשואה של 10 אחוז לפעמים 7 אחוז, אשטרום ג' תשואה לפעמים 12.5

אחוז, זה שקלי, אגרות החוב האלה שאני מדבר עליהן כרגע, נקבעות ע"י

מחלקת השקעות ואסטרטגיה, יש מעקב שוטף שלנו כיועצים ויש מאחורינו

עוד שמונה אנליסטים שמלווים אותנו באופן שוטף. אם אני רוצה לבצע

שינוי, אנחנו כמובן מעדכנים.

טוב. תשואת תיק ניירות ערך, נכון ליום 8.9.2019 בשעור 6.89, זו בדיקה

לפי בקשה שלכם, שעשה אמיר, הוא במעקב, כמו שאמרנו, של התיק, לפני

מס לערך, לפני עלויות, שאלה העלויות שמפורטות כאן,

מר יצחק קשת – יו"ר : זה מתחילת שנה?

מר גבי : כן. מתחילת שנה. נתון לאחר ניתוח דף חשבון מפורט מתחילת שנת 2019

הכולל בין היתר תנועות בניירות ערך ריבית ואג"ח פדיון חלקי מלא של

אג"ח, קניות ומכירות של ניירות ערך בחשבון הקשורות לתיק ההשקעות, בתשואות תיק ניירות ערך שווה לערך ולא בדיוק, במסגרת מגבלות הבנק. היועץ להשקעות עומד תמיד לרשותכם, כמו שאמרתי, אנחנו נמצאים פה ברוב שעות היום, עובדה, אני פה גם בשעות האלה. אז תרגישו חופשי ליצור אתנו קשר, אנחנו תמיד זמינים לכל שאלה, אם במידה ויהיה עדכון ויהיו שינויים אנחנו כמובן נעדכן אתכם. יש שאלות?

מר יצחק קשת – יו"ר: תודה רבה. שנה טובה וחג שמח.

מר יוסי גולדמן: שאלה כללית, רוב החברות השיגו תשואות כאלה או שזה משהו שהצלחנו לייצר פה בתיק כזה שבאמת נותן לנו תשואה כזאת.

מר גבי: באופן די ברור נתנו את הנבחרות, כי היו שם אג"ח שעשו קצת פחות. אבל אם תסתכל על השוק עצמו, השוק קיים, אז בעצם רוב הנכסים שלך עלו. כשאנחנו לא קובעים, כי השוק קבע, אני כבר בא ואומר, אבל כל הנכסים האלה שהם מלכתחילה נבחרו כאסטרטגיה נבחרו בוועדה, הארכנו מח"מ, זו העמדה האסטרטגית שנבחרה, וזה עבד יפה.

מר שלומי צדרבוים: זה משהו שהוחלט עליו גם בוועדה.

מר יצחק קשת – יו"ר: יפה. טוב. יפה מאד. תודה רבה.

מר שלומי צדרבוים: גם הוועדה כפופה לכללים האלה, אבל הם לא מנהלים את התיק של הוועדה. יש להם אולי חלק שם בוועדה.

מר יצחק קשת – יו"ר: טוב, נעבור לנושא הבא.

דיון בעבודת הרשות בעניין תוכניות בניין עיר (תב"ע) מגרשם 402-403.

גבי שני גרינברג: בעדכון יש כמה נושאים שצריך לדווח עליהם.

מר יצחק קשת – יו"ר: לא, אני שואל אם נלך לפי הסדר, או שאת רוצה להקדים?

גבי שני גרינברג: בענייני מגרשים 402 ו-404,

מר יצחק קשת – יו"ר: על זה אנחנו צריכים את המהנדס, אני אולי אקיים דיון נוסף,

גבי שני גרינברג: נקבע דיון להתנגדויות בנושא הזה ב-4 לנובמבר. לצורך זה צריך לתת את העמדה של הרשות. השאלה אם ישיבת המליאה הבאה שלנו נמצאת בסדר היום.

מר יצחק קשת – יו"ר: מה שחסר לנו לדיון זה חוות הדעת שלו, לגבי המגרשים 402 ו-404.

גב' שני גרינברג: אפשר להציג את הנושא, בלי לקבל החלטות בזה, פשוט למען יציגו ומה העירייה מציגה,

מר יוסי גולדמן: למה, בואו נקבל החלטה עקרונית

גב' שני גרינברג: בדיוק, או שנקבל איזושהי החלטה עקרונית,

מר יצחק קשת – יו"ר: אני חושב שכל עוד אין לנו נתונים ממש הכרחיים אז זה חסר לנו. אבל אין בעיה להציג את הדברים ואנחנו נקיים על זה דיון מחודש.

גב' שני גרינברג: כן, נציג את הנושא, כי הוא רשום לנו בסדר היום, צריך שאחרי שנקבל את הנתונים הרלוונטיים, צריך שהמועצה תעביר את הפסיקה הכתובה ונקיים דיון עם אנשי מקצוע. עם הדרג המקצועי.

מר יצחק קשת – יו"ר: אנשי המקצוע. המועצה זה אנחנו. כן. בבקשה.

גב' שני גרינברג: או.קיי. אז הוגשה בקשה לשינויים לתוכנית במגרשים 402 ו-404 שזה בעצם מגרשי מסחר שנמצאים בשכונת אבני חן, המגרשים האלה, כדי למפות אתכם, זה סמוך לבי"ס תלמי הגר, וזה סמוך לבי"ס תלמי רון פחות או יותר, חשוב לי בעצם, כאילו אלי, כחברת וועדת תכנון ובנייה, מאלו שרואים כל מיני נקודות קשות עם התוכנית הזאת, ובעצם רוצים שאנחנו נדון על זה ונקבל החלטה. אחד מהתנאים בהתנגדות, ז"א לפני הקבלה של התוכנית הזאת, זה שאנחנו כרשות צריכים להעביר את העמדה שלנו לוועדה. ככל שהצלחתי לברר, לא העברנו את העמדה שלנו לוועדה, ולכן אני רוצה להעלות את זה כאן בפורמט הזה. גם חשוב לי לציין, שבגלל ההרכב המיוחד של הוועדה לתכנון ובנייה, שבה בעצם הנציגים של הרשות הם מיעוט. אז חשוב לי מאד שאנחנו כולנו נהיה באיזושהי הסכמה בנוגע לזה, וניקח בחשבון את השיקולים העירוניים, כי הם כן לוקחים את זה מאד מאד בחשבון הוועדה. אני אגיד בקצרה, מאחר והדיון כאן די קצר. מדובר פה על שינוי ייעוד, ממסחר למסחר בתעסוקה. המשמעות של זה היא שלמעשה יש לי כאן את זה מסוכם, אבל זה אומר שאפשר להשתמש במגרשים האלה גם למסחר וגם לדברים אחרים. אם היום מותר לעשות שם משרדים, מותר לעשות שם חנויות, מותר לעשות שם שימושים שמוגדרים ברמה שכונתית, זה עובר לשרותים ברמה עירונית. זה אומר שאפשר להוסיף לשם למשל, מכללות, ישיבות, אפשר להוסיף שם אולם שמחות, אפשר להקים שם

איזשהו מרכז רפואי עירוני. כלומר, כל הדברים האלה גורמים למטרד(?) שאתה תוקע אותו ממש ליד ביי"ס תלמי רון. התוכנית של היזם מדברת על בניין בגובה של 24 מטר, שהוא יותר גבוה מסביבותיו, ובעיקרון מחלקים אותו לארבע קומות, אבל בפועל 24 מטר מייצר שמונה קומות של מסחר, שזה אומר שהרשות אמורה לאשר הפעלת פי עשר של זכויות הבנייה במגרש הזה, כולל תכסית שבעצם נצמדת ממש לבניינים ליד. חשוב לציין שלפני כן, השימושים היו בדיוק שתי קומות של מסחר על 50 אחוז של התכסית. שזה אומר שבעצם זה היה בניין מאד קטן, נקודתי, יש שם עומס תחבורתי ממילא,

(מדברים יחד)

גב' שני גרינברג: הם מבקשים אישור. הם מתכוונים לבנות חניה תת קרקעית, שאמורה לכלול כ-100 מקומות חנייה. האזור הזה הוא אזור עמוס מאד תחבורתית, אבל בגלל שהמקום הזה לא באמת מתאים לחנייה תת קרקעית, כמו שצריך, אז הם בעצם צריכים להפקיע חניות מהרחוב עבור כניסת משאיות לפריקה וטעינה, וגם עבור חניות נכים ורכב גבוה, כי הם לא יכולים להכניס את זה לתוך החניון שם, כלומר, ממש באים לאותה שכונה, וגורעים גם כן מהחניות של הרחוב, וגם הכניסה של הפריקה והטעינה, בעצם מתקיימת מול בתים, וזה יכול לקרות בשעה 7 בבוקר, כשאתה מתכוון לצאת ושיהיה לך בהצלחה, וזה בגדול הדברים שככה נאמרו. אני פשוט רוצה לשים שאלה פה על השולחן, כי התושבים מקבלים הרגשה, שאנחנו בעצם מעודדים איזושהי התפרעות יזמית. כאילו שהכל מותר וכמה שיותר זכויות בנייה, ולא לוקחים בחשבון את השיקולים שלהם, את איכות החיים שלהם בעניין הזה. השאלה הראשונה שאותה אנחנו מייעדים לראש המועצה ולצוות המקצועי, זה בעצם לשם מה נדרש השינוי ייעוד? לי לא ברור אם היום אפשר לעשות שם משרדים, ואפשר לעשות שם חנויות, ואפשר לעשות שם דברים שהם מתאימים בתוך השכונה, למה אנחנו צריכים לשים שם דברים ברמה עירונית, כאשר יש לנו את המערך בדרך ויש לנו את חריש, מר יוסי גולדמן: עד היום אישרנו כזה דבר בוועדה? במרכז העיר אפשר לעשות שינוי כזה?

גב' שני גרינברג: אושר שינוי כזה בדרך ארץ, במרכז של חנן מור שנמצא על הפינה של רחובות תמר וספיר ודרך ארץ. המתחם שם הוא הרבה הרבה יותר גדול מבחינת השטח, וגם מבחינת המיקום שלו, ניתן להבין את השינוי על הרקע הזה. זה מה שאני מכירה. יכול להיות שהיו עוד דברים לפני תקופתי, אבל זה אגב לא קרה בתקופתנו, אבל זה מה שאני מכירה שזה שינוי שקיים. ושוב, אנחנו רוצים להסתכל ברמה של תכנון עירוני, ולשאול לשם מה השינוי ייעוד הזה, וגם האם יש התייחסות רשותית ברמה התחבורתית, כי אנחנו לא רוצים שהחיים של התושבים שם יהיו סיוט של לצאת בבוקר מהחניה וכו' וכו', וגם התייחסות לנושא של עודף זכויות שהיזם מקבל שם, למה בעצם היזם צריך לתת לו את הדבר הזה, נהוג שיזמים במקומות אחרים או שהם נותנים חלק לשת"פ, או שהם נותנים חלק מהעודף זכויות שלהם לטובת צרכים של הרשות, אבל כל הדברים האלה הם דברים שאני מבקשת לדון בהם לפני שבעצם מתקיימת אותה התנגדות, כדי שהרשות בעצם תוכל להשפיע מהותית על מהלך האישור של התוכנית, אם היא בכלל תאושר. זה הסיכום של הדברים.

מר יצחק קשת – יו"ר: מתי הדיון בהתנגדות?

גב' שני גרינברג: הדיון בהתנגדות ב-4 לנובמבר, אם אני לא טועה.

מר גיל פישר: אני רוצה להוסיף פה עוד משהו קטן, מתחם 403 הוא מתחם

מר יצחק קשת – יו"ר: שזה 402?

מר גיל פישר: זה 402 – 404,

גב' שני גרינברג: זה 402 ו-404. 403 זה מגרש שנמצא בסמוך לגן חרוב. בנו שם בעצם כבר

את השתי קומות של המרכז המסחרי, והסופר אמור להפתח שם,

מר יוסי גולדמן: ה-403 זה מה שהוא בנה שם עוד קומה?

גב' שני גרינברג: כן, היה אישור לסופר והוא בנה עוד קומה.

מר גיל פישר: הוא בנה עוד קומה, והוועדה לתכנון ובנייה מנסה להכשיר פה את השרץ,

ולפי דעתי אנחנו חייבים למנוע את זה. יהיו עוד קבלנים שישתוללו, יהיו עוד

קבלנים שיבנו קומה, כמו שמנסים לעשות את זה ממש ע"י תלמי רון שנראה

לי זה זיגדון שבנה קומה. אמרנו לו אם בנית קומה, תוריד ממקום אחר, כי

חייבים לבוא ולטפל בזה ולא להכשיר את הדבר הזה.

'חבר' תמלול והקלטה

מר יצחק קשת – יו"ר: שיהיה ברור, אנחנו לא וועדת תכנון ובנייה, אנחנו מועצת העיר, וכרגע הטיפול בנושאים האלה הוא בוועדת תכנון ובנייה, שאנחנו חברים בה כחברים. יש לנו משקל חשוב שם, אבל בסופו של דבר אנחנו לא מחליטים, כמו שגם הציגה את זה שני, אנחנו בייעוץ. יש את היתרונות ויש את החסרונות על כל המשתמע מכך.

מר גיל פישר: שם אנחנו בעצם מקשה אחת.

מר יצחק קשת – יו"ר: צריך לדון בזה. בואו נגדיר ככה כמה קווי יסוד. ככלל, אנחנו חשוב לנו שיהיה עוד מסחר, עוד תעסוקה בעיר, מבחינת התמהיל הוא רק מגורים, וברור וחד משמעי שאנחנו הולכים להשקיע באיכות תושבי העיר שלנו. מצד שני, אנחנו רוצים לשמור על איזון נכון בתוך מתחם המגורים, ולא לפגוע באיכות החיים. סה"כ נבנה פה הכל כשורה, ובצורה מאד יפה ומאד נכונה, חשוב לנו לשמור על איכות החיים של התושבים שלנו, מה שכן, גם חשוב להגיד שהכל נגזר מכמות השטחים, זו גם נקודה. אני חושב שכדי לקיים דיון, אנחנו צריכים נתונים מקצועיים וכך נוכל באמת להביע את העמדה שלנו. חשוב שאנחנו קודם כל נבוא בעמדה משותפת.

אזרח: האם יש משקולות לדבר הזה?

מר יצחק קשת – יו"ר: מאד מאד חשוב לי שאתם נמצאים פה, כי אני אומר, לא יודע להגיד לך כן, נכון, בכל מקרה אנחנו נגיע לוועדה ולדברים, ואתה תוכל לבוא לישיבה.

אזרח: האם מבנה שאישרנו, שנמצא 8 מטר מהחנויות, ליד בניין קיים, קומות קיימות, להקים קיר של בניין של 9 וחצי קומות, 8 מטר ממנו, ונשים מתחננות, ויש קול קורא בגובה של 6 מטר, כלומר, זה לא משרדים ולא חנויות, זה בניין קיים לשימוש אחר, הפקעת חניות ברחוב שמיועדות לפריקת משאיות ברחוב שצמוד לגני ילדים ובתי ספר יסודיים, מה שנראה מאד לא סביר, זו בקשה שהפכה מ-700 מ"ר ל-8000 מ"ר בנוי, כלומר, פי 12. זה קצת תמוה פלוס השינוי הזה, והיתר להקים קיר של 8 מטר בגובה של 8,5 קומות על מגרש 404.

מר יצחק קשת – יו"ר: תודה רבה.

גב' שני גרינברג: אנחנו נביא את הנושא הזה מבחינתנו, לדיון נוסף לפני קיום ההתנגדות, אנחנו נקיים את הדיון הזה ונבקש מהגופים המקצועיים, שיידחה הדיון הזה בוועדה.

מר שלומי צדרבוים: לגבי תוספת זכויות, יש היטלי השבחה, ויש יותר כסף לרשות. לפי השמאות שאומרת שבעצם היטלי השבחה לגבי דברים כאלה כמו שאת מתארת, זה מליונים רבים. וזה עובר בעצם לוועדה.

גב' שני גרינברג: כן, וצריך להחליט אם זה מספיק חשוב לנו לקבל את המליונים האלה על חשבון איכות החיים של התושבים.

מר שלומי צדרבוים: לא לא, אני רק אומר שא. מה היזם נותן בתמורה לזה שהוא מקבל זכויות, אני אומר, מה שהוא נותן בתמורה, הוא לא נותן שצ"פ, הוא נותן היטלי השבחה בהרבה מאד כסף, לפי השמאות. בלי קשר לשצ"פ.

מר יצחק קשת – יו"ר: מה שנוגע לכסף נוגע לכסף ומה שלשצ"פ – נוגע לשצ"פ. אנחנו נגיע לנקודה הזאת. אנחנו נעבור לנושא הבא,

דיון בשעת התפר (לימודים – הסעות) בבתי הספר

מר יצחק קשת – יו"ר: דיון בשעת התפר, לימודים והסעות בבתי"ס. בבקשה. מי מציג?
מר גיל פישר: אני. השנה במדיניות המליאה הוחלט שבעצם למועצה אין תקציב להסעות. והוחלט שרק מה שנוכל לגבות על ההסעה, זה השרות שניתן. זו מדיניות שקבענו אותה פה, הכל טוב ויפה.

מר יצחק קשת - יו"ר: רק שניה, חשובים לי כמה פרטים, ישראל, אולי תגיד מה כן, גב' שני גרינברג: מאחר שהעלינו את הנושא הזה, אנחנו רוצים להציג אותו כפי שאנחנו תופשים אותו. ואחרי זה אנחנו נשמח שישראל יביא את ההתייחסות שלו, וכל יתר החברים.

מר יצחק קשת – יו"ר: אין בעיה, אבל אני רוצה לדייק, זה לא שאין התייחסות להסעות, יש הסעות שמוגדרות על פי חוק של משרד החינוך, שהן מתוקצבות. ויש הסעות שהן לא מתוקצבות ואז אנחנו גובים עליהן כסף.

גב' שני גרינברג: אז אנחנו מדברים על אלה.

מר יצחק קשת – יו"ר: בסדר.

מר גיל פישר: כתוצאה מכך נוצרה בעצם שעת תפר בין השנה 12: 45 לשעה 13: 30 ומדובר דווקא על השכבות הקטנות יותר. שכבה א' עד שכבה ג', שמסיימות בעצם

כל יום בשעה 12:45. ואין להם מה לעשות עד השעה אחת וחצי, הם לא יכולים להיות בשטח ביי"ס, כי הם לוקחים שם את השטח, הם יכולים לצאת להשתזף בשמש, אנחנו חייבים למצוא להם פתרון בצורה כזאת או אחרת. ועכשיו, אני אשמח לשמוע את ישראל.

מר ישראל שליו: בעיקרון, הסעות פנימיות – קודם כל הן לא מחויבות מבחינת החוק, פרט למה שהרשות צריכה לתת, היא בכלל לא אמורה לתת הסעות. למרחק של 2 ק"מ, וכמעט אין אוכלוסיה כזאת כרגע באוכלוסיית העיר, ובגלל הקושי של תחבורה ציבורית, המועצה כן נותנת את ההסעות, וכמו שאמרתי, היא לא מכסה מאה אחוז, אבל היא מכסה את עיקר ההסעות. החלטנו גם לתת שני פיזורים ולא אחד, שני פיזורים בגלל אותו קושי של הורים עובדים ותחבורה ציבורית. ניסינו להעביר את שתי הפעילות העיקריות שייתנו את המענה המרכזי מבחינת בתיה"ס, בידיעה שאי אפשר לתת רזולוציה של כל כיתה, כי יש הבדלים בין הכיתות בבתי"ס, ועלו כל מיני שיקולים, האם ההורים שלוקחים את הצעירים זה מספיק, עלו כל מיני נגזרות של שיקולים, וקבענו שני מועדים, אחד, המועד המרכזי שבו מרבית התלמידים ברמת בתיה"ס מסיימים זה אחת וחצי, ופעילה שניה בסוף הלימודים, כי בעצם מתאים להורים לשים את הילדים בצהרון, אנחנו נותנים את הצהרון, בעלויות מאד נמוכות ביחס לכל ילד, והסעה שניה תהיה בסוף הצהרון. אלה שתי הפעילות שהבנו שהן משמעותיות לטובת התושבים. את הרזולוציה הזאת שכיתות מסוימות בבתי ספר מסוימים, שהיכולת שלנו כרשות לעשות את הפינוי הזה, היא כבר מעבר למשהו סביר שאפשר להשתלט עליו. אלה הן הפעילות המרכזיות להסעות.

מר גיל פישר: תראה, אבל נוצר מצב שרק תלמי רון ורק עם המסיע החדש נפגעים מהדבר הזה, ומה אתה מצפה שנגיד לאותו הורה שהילד שלו לא יכול להיות בשטח ביי"ס, הוא לא יכול לחצות כביש, הוא בעצם לא יכול לעשות שום דבר, מר יוסי גולדמן: למה זה רק שניהם סליחה שאני קוטע אותך, זה גם תלמי הדר, לא? מר גיל פישר: תלמי הדר, אני אישית הסתכלתי על תלמי הדר, וכל הימים היו עד אחת וחצי.

מר יצחק קשת – יו"ר: אני אשמח להבין מישראל איך זה קורה.

מר ישראל שליו : המצב הוא אותו מצב בכל בתיה"ס. בסוף יש הבדלים בין בתיה"ס, בין היתר להגיד לבתיה"ס איך לנהל את השעות במערכת בין הכיתות השונות, זה תלוי בגמישות הפדגוגית של מנהל לניהול בתוך ביה"ס, ובפועל זה טבעי שיהיו הבדלים,

מר גיל פישר : בסיום הלימודים?

מר ישראל שליו : כן, בשעות סיום הלימודים. יש מינימום שכולם עומדים בו, כולם עומדים בקצב, ובעצם מדובר על תוספות שמנהל מחליט לתת לביה"ס שלו, ואנחנו בסוף כרשות צריכים לתת מענה לילדים, והיכולת שלנו לתת מענה לכל בית ספר ולכל כיתה, איך אנחנו מנהלים את ההסעות. לכן יש את ההסעות בסיום הלימודים ויש את האופציה להשאיר לצהרון ונותנים את ההסעות בסיום הצהרונים. זה המכסימום שהרשות יכולה לתת.

גבי שני גרינברג : אנחנו מדברים פה על אחריות ההורה. ההורה הזה כשהוא קנה את ההסעה, לא ידע שזה הולך להיות התפר הזה. הוא לא ידע. הוא מבחינתו אומר : אני הזמנתי הסעה בסוף יום הלימודים, כי ידעתי שהילד שלי לא מסוגל ללכת הביתה לבד. זה מה שידעתי וזה מה שעשיתי, והוא מבחינתו עשה את תפקידו באחריות ההורים. אנחנו באים אליו ואומרים לו : תקשיב, החלטנו רק על שתי הסעות, בשעה 4 או 4:20 ובשעה 30:1. והשארנו את הילדים בין הפטיש ובין הסדן. ויש פה סיכון לילדים, וזה מרגיש קצת לא אחראי. זה מה שמרגיש לי. עכשיו, לי אין שום בעיה לבוא ולהגיד שאני מבינה ואני מקבלת את זה שיש פה אחריות הורית. אבל אני חושבת שאנחנו כרשות, אם בתי"ס מסוימים הצליחו לייצר מציאות שבה הילדים הצעירים מסיימים בשעה 30:1, ואנחנו החלטנו כרשות שאנחנו בשעה אחת וחצי מסייעים את ההסעות האלה, אז אנחנו כרשות צריכים לדאוג שביה"ס באמת יסיים באחת וחצי. שזה יהיה רוחבי. שזו לא תהיה בעיה של בית ספר כזה או אחר. אלא אנחנו אומרים שההסעה יוצאת בשעה אחת, אז תהיה השעה אחת הזאת תהיה לכולם שעה אחידה.

מר ישראל שליו : היכולת שלנו לקבוע לבתיה"ס שעה אחידה היא לא משהו שאנחנו יכולים לייצר אותה, כך שיש פה עניין של ביי"ס ספציפי, יש לו וועד הורים, יש לו מנהל, הם צריכים לשבת ביניהם ולייצר את הפתרונות.

מר יוסי גולדמן : אין בעיה, שיסיימו גם הם בשעה אחת וחצי. מה הבעיה.
 מר ישראל שליו : את זה אני לא יכול להבטיח לכם. אני יכול להמליץ למנהל, בסוף יש מנהל,
 יש וועד הורים והם שצריכים לייצר את הפתרונות. והם יכולים להחליט
 ביניהם מי יכול לקחת או מי אחר יכול לקחת, האם הם רוצים להשאיר
 בצהרון, אבל ברמת הרשות זה לא סביר,
 גב' עידית ינטוב : ברמת רשות אנחנו לא יכולים להשאיר את זה ככה. ולתת להורים להלחם
 מול המנהל.

מר יצחק קשת – יו"ר : רק שניה, מכל מקום אנחנו נבדוק, אני לא הבנתי מה קורה בשעה
 12:45

מר ישראל שליו : אין הסעות.

(מדברים יחד)

גב' עידית ינטוב : לנו אין תחבורה ציבורית פנימית. אני אסביר לך, כשלומדים בגני רון,
 ילדים בכיתה ב' ו-ג', שאמורים ללכת הביתה בהסעה ומחכים 45 דקות
 מחוץ לבית הספר. נשמע לך הגיוני?

מר יצחק קשת – יו"ר : אני אשאל אחרת, כרגע מה לגבי ההסעות?

גב' שני גרינברג : לגבי מקרה שאין הסעות אין בעיה, כי אז באמת האחריות של ההורה היא
 לדאוג, אבל מאחר ואנחנו כרשות הצענו הסעה למעשה יצרנו מציאות שבה
 הילד כלוא בתפר שבין השעה שאנחנו יצרנו את ההסעה לבין השעה
 שביה"ס סיים את הלימודים. אנחנו היינו צריכים לתאם את זה. זאת היתה
 אחריות שלנו, ואנחנו לא תאמנו את זה, אז אין לי בעיה שיימצא כל פתרון
 אחר, תביאו סייעת, וזה באמת בעלויות מצומצמות יחסית להבאה של עוד
 הסעה, כן? אבל להביא עוד סייעת או למצוא כל פתרון אחר למציאות שבה
 הילדים האלה נמצאים ומסיימים את כיתה א' או ג' נמצאים 45 דקות ללא
 השגחה, בעיני זו לא מציאות שאנחנו יודעים להכיל.

מר יצחק קשת – יו"ר : בואו נגיד כזה דבר. אני לא מקבל את העמדה הזאת שלך מבחינת
 אחריות הרשות. כי יש אנשים שיש להם אחריות והם אחראים. אנחנו
 כרשות רוצים לקחת על עצמנו עוד, מה שנקרא להגדיל ראש זה משהו אחד,
 להגיד מראש שזו אחריות שלנו, הייתי מסייג את זה מאד. בסופו של דבר
 בית ספר מתנהל ומקבל את האמצעים בשביל להתקיים ויש לו כפי שנאמר

פה, מנהל אגף, מנהל בית הספר, יש וועד הורים והם צריכים לדעת למצוא את הפתרונות. אנחנו כרשות רוצים לבוא ולתת להם עוד פתרונות, לעזור להם, צריך לדעת מאיזו נקודת מוצא אנחנו פועלים. בסדר? אני לא עכשיו פועל מנקודת מוצא שאני באמת, אני מאד מאד מקבל ומעריך את זה שאנחנו כשליחי ציבור רוצים לקחת את האחריות ורוצים באמת שכל הילדים פה יקבלו את המיטב. זה מאד מבורך. אבל כמערכת מובנית, מבחינת הכללים שלה ואיך היא אמורה לפעול, זה לא מובנה בתוך המערכת. זה מבחינת הראייה שלי, איך אני רואה את הדברים. יכול להיות שיש פה עבודה למנהלי בתי"ס, כי בסופו של דבר אתם רואים שיש בתי"ס שאין להם את הבעיה הזאת. אז אולי כן צריך לעשות דיון ושיח איך מנהלים אחרים פתרו את הבעיה הזאת, ולתת את אותם כלים למנהלים הקיימים לפתור אותה. ואם ניתן לפתור את הבעיה במסגרת הכללים הקיימים – מה טוב, במידה ולא ואנחנו נצטרך להדרש להשקיע עוד משאבים – כמובן שזה יכול לבוא על חשבון דברים אחרים, ואנחנו צריכים להבין את המשמעויות, בשביל לקבל החלטה. אז אני מציע הצעה כזאת, שתקיימו דיון פנימי כמובן בתוך האגף, להבין איזה דרכים אנחנו יכולים כן לפתור את הבעיה הזאת הכי טוב במסגרת המשאבים הקיימים. במידה ולא, אנחנו נדרשים, וחברי המליאה ירצו כן להשקיע בדבר הזה מתוך התקציב, אז צריך להבין מה המשמעויות. ובהתאם לזה נקבל החלטה, במידה ואנחנו רוצים, לתמוך בזה, במידה ונחליט על כזה דבר, צריך לבדוק מה המשמעויות. אנחנו נקיים את הדיון בסוף השנה.

גב' שני גרינברג: אפשר לקבל לוחות זמנים לדבר הזה? כי בינתיים הילדים בחוץ.

גב' עידית ינטוב: כן,

מר יצחק קשת – יו"ר: אני לא יודע להגיד לך,

מר ישראל שליו: בעצם הציפיות היו שנעשה את זה יחד עם מנהל ביה"ס, יותר נכון שהגבולות היו שאנחנו נגיד לאגף להכריח קו מסוים,

מר יצחק קשת – יו"ר: אבל יש גבול לציפייה, הרשות לא יכולה להגיד למנהל עכשיו אתה תתאים את השעות שלך למציאות כזאת,

(מדברים יחד)

מר יוסי גולדמן : אז צריך לשנות, אם צריך להתערב, אז תשנה. שוב, יש לך אלטרנטיבה אחרת? שוב, יכול להיות שעולה פחות מלעשות עוד הסעה זה לשמור עליהם חצי שעה.

גב' שני גרינברג : ברור. ברור שסייעת עולה פחות.

מר ישראל שליו : עכשיו רק צריך להחליט אם זה הפתרון. בהשוואה למה שהרשות השקיעה בהסעות, וכמובן זה לא ניתן לשינוי, ניתן למצוא פתרונות נקודתיים ואירועים ספציפיים. על פניו,

מר יוסי גולדמן : זה מוריד באחריות.

מר ישראל שליו : זה שהשקעתם בשתי הסעות, זה לא מוריד מהאחריות.

מר גיל פישר : ישראל, מה אם להכניס אותם ל-45 דקות לצהרון? הם ישלמו סכום סמלי, ואז זה יהיה באחריות ההורים.

מר ישראל שליו : צריך לבדוק את זה עם גורם חיצוני.

גב' עידית ינטוב : כן, ההצעה שלי היא : או נבדוק את זה עם מי שמפעיל את הצהרון.

מר ישראל שליו : או.קי.

גב' שני גרינברג : צריך למצוא חלופה לדבר הזה. ז"א מבחינתנו, מצב שבו הילדים נשארים ללא השגחה, היא לא מציאות שאנחנו יכולים לחיות איתה. כל פתרון שאתם יודעים להציע אותו, בין אם בכסף ובין אם בלי כסף, הכלה הכל כדי לתת מענה לצורך הזה, כי ההורים פשוט מתקשרים אלינו ואומרים אנחנו לא יודעים מה לעשות, תכף יתחילו הגשמים, תכף יתחילו הזה, ומה נעשה עם הילדים שלנו שנמצאים ותקועים בחוץ. חייבים לתת להם תשובה.

מר יצחק קשת – יו"ר : או.קי. אנחנו נקיים איתם את הדיון,

(מדברים יחד)

גב' שני גרינברג : ההורים שילמו כסף עבור זה.

מר ישראל שליו : התשובה האמיתית שיש לי, בסוף הייתי אומר שמישהו יכול לקחת אותו, מדובר בעניין ציבורי.

גב' שני גרינברג : אני הייתי מסכימה איתך, אם היינו אומרים מראש שהסיטואציה הזאת יכולה להתרחש. לא אמרנו.

מר יצחק קשת – יו"ר : טוב. מאה אחוז. אנחנו נעבור לנושא הבא. דיון בגביית חובות רשות. בבקשה.

דיון בגביית חובות רשות

גב' נגה עוז : אז ככה. מדובר בזה שיו"ר וועדת ביקורת אנחנו התחלנו במדיניות של התחלת גביית חובות של הרשות. בין אם מאנשים שחייבים ובין אם בהשכרת מבני ציבור, וכלל מבני הציבור במועצה, הייתי רוצה להעלות הצעה למדיניות שגורסת שכל מי שיודע שיש לו בעצם חוב כזה או אחר, קודם כל יודע שזה חוב, ואני רוצה שהמועצה תאשר לנקוט צעדים יותר משמעותיים בגביית חובות הן מאנשים פרטיים והן פדיון של השכרת מבנים.

מר יצחק קשת – יו"ר : רק שניה, אני מבין דבר מאד פשוט. יש פה ברשות אנשים שהם בעלי חוב והם חייבים, ויש נוהלן מסודר איך גובים מהם את הכסף. כן? נשלח להם הודעת תשלום, הם לא עומדים בזה, נשלח להם התראה, לא עומדים בזה, נשלח להם הודעה על הוצאה לפועל עד פיננסיים,

גב' נגה עוז : כן, עד לכדי הוצאה לפועל.

מר יצחק קשת – יו"ר : יש כלי מאד חזק לרשות, של תיקוף חשבון וכלי אגרסיבי ביותר שהמדינה מתירה לרשויות המקומיות להוציא אותו לפועל, על מנת לממש בעלי חובות.

גב' שני גרינברג : אבל הוא רלוונטי רק בעלים. הוא לא רלוונטי להשכרת מבני ציבור. מר שלומי צדרבוים : קודם כל המדיניות שלנו בנושא הגבייה היא מדיניות שאומרת שכל הכלים לתבוע הם כשרים ומאד כשרים, כל אחד צריך לשלם, לקבל את השרותים מהרשות וצריך לשלם על פי החוק את המסים שהוא צריך לשלם. דרך הגבייה היא פנייה לפי חוק גם כן, ואנחנו פועלים על פיה, כמו שראש העיר אמר, התראה ראשונה, התראה שניה, עיקולים רלוונטיים, עד לפני משהו כמו ארבעה חודשים, לא היה בעצם לרשות משרד עורכי דין שמטפל בנושא של גבייה משפטית. עשינו מכרז, ויש משרד שזכה במכרז הזה, משרד קנטרוביץ, שעובד עם לא מעט רשויות. ובעצם הוא זכה בנושא של גבייה משפטית. כל מה שאנחנו לא מצליחים לגבות בדרכים שפרטתי עד עכשיו, שזה אומר עד השלב של עיקול בבנקים, בעצם עובר למשרד עורכי הדין לתביעה משפטית, הם יודעים לנקוט בצעדים יותר –

דוברת : אפקטיביים.

מר שלומי צדרבוים : יותר אפקטיביים, כן, לגביית חובות. כמו שאמרת, כל זה נכון לגבי הנושא של ארנונה ומים. מה שלא נכון לגבי שכירת מבנים, כל זה תלוי הסכם, ולכן ברגע שמישהו לא מכבד הסכם שנכרת איתו, אז הדרך המיידית היא דרך משפטית. כלומר, אין דרך אחרת. אין יכולת לבצע עיקולים על חשבון הבנק, זה לא עובד בצורה הזאת, יש לך את הסמכות המיידית לאתר את חשבון הבנק, אלא אתה יכול לגשת ולתבוע אותו בבית משפט ולנסות להגיע לפעמים גם להוצאה לפועל.

מר גיל פישר : אתה לא יכול לקחת את המבנה ולתת למישהו אחר ולהשתמש בו?

מר שלומי צדרבוים : זה יכול להיות עד ש-

גב' נגה עוז : אבל מכיוון שאנחנו מועצה בגרעון,

מר יצחק קשת – יו"ר : לא, סליחה,

(מדברים יחד)

מר אבי רפאלי : כמו ששלומי אמר, ההסכמים עם החברה האלה ששוכרים פה מבנים לכל מיני שימושים, אבל כל השימושים הם ציבוריים, כן? ההסכמים הם חוזיים ובאותו חוזה יש גם ריביות, הצמדות, קנסות כן תשלום, לא תשלום, מה מועדי התשלום, וכמובן יש גם סעיף של הפסקת הפעילות. אנחנו עדים שלאחרונה מנהלת הנכסים ריכזה את הדברים האלה, לא ראינו יותר מדי בעיות,

מר שלומי צדרבוים : אני כגזבר אדגיש רק שאלה אחת, צריך להבין שבאמת אם מסתכלים על תמונה של חובות, אני כגזבר כשהתחלתי להסתכל איך אני מטפל בנושא של חובות, בחרתי לטפל בעיקר בחובות גדולים של קבלנים. כי בסוף הזמן של כולנו מוגבל, אם אפשר להשפיע מעבר לפעילות השוטפת של גביית חובות, את אותו זמן שאני משקיע בקבלן שחייב 200 אלף שקל, אני גם צריך להשקיע בבן אדם שחייב 2000 שקל. אז אני קודם כל בחרתי להתרכז בחובות הגדולים של קבלנים, וראינו בזה ברכה. יש קבלנים, הקבלן הראשון שעבד פה ממשד הבינוי והשיכון, רק כדי לסבר את האוזן, שעבד ממשד הבינוי והשיכון ופעל בשטח ההיערכות, בעבודות הפיתוח יש לו חובות שהוא צבר מ-2013 והוא כבר שנים לא נמצא פה בכלל, אבל היתה פה מחלוקת על גודל השטח, ועד היום מה שעשו זה רק לשלוח מכתבים ולקבל

מכתבים. לשלוח מכתבים ולקבל מכתבים, הבאנו אותו לשולחן. אמרנו לו מה המחלוקת? קודם כל שלם את מה שאין עליו מחלוקת. שילם את מה שאין מחלוקת. ואחרי זה על מה שהיתה מחלוקת, הגענו לאיזו שהיא הבנה, שאני יכול להגיד לכם שאפילו החשב אמר לי: אתה קמצן, אני הייתי מגיע לפשרה יותר לארגיית, את זה אמר החשב המלווה, ובסופו של דבר הוא שילם את כל חובו, וזה היה מעל 200 אלף שקל. אז אני אומר עוד פעם: בסופו של דבר אנחנו בוחנים את המלחמה שלנו. כמו שאצלנו היועץ המשפטי אמר, היום או לפני כשבועיים גייסנו מנהלת נכסים, הדבר הראשון שהיא התישבה, מעבר לזה שהיא צריכה לכתוב ספר נכסים על פי המבנים וגם את זה היא עושה עכשיו, גם הנושא הזה של כל הסידור של ההבנה בדיוק, איפה יש לנו חוסרים וחוזים על מבנים שהם בשימוש, איפה צריך לעדכן את החוזה, איפה יש חובות, ואחרי הבדיקה שלה, היום יש לנו חובות על כל הנכסים שמושכרים בסביבות ה-30-35 אלף שקל. זה כל החובות, כשחצי מהם הם של פרויקט אחד. אנחנו עכשיו מתחילים, גם דיברנו עם כל הגורמים שיש להם חובות, רובם פשוט לא היו מודעים לזה כי גם אנחנו, כמו שאמרתי, לא ידענו. ועכשיו אנחנו מגיעים לזה, דיברנו עם כולם, רובם המכריע רוצים להסדיר את החוב שלהם באופן מיידי, חלק כבר הסדירו את החוב שלהם. יש אולי שני גורמים שאיתם זה קצת יותר מורכב, ושם אנחנו נפעל בכל הדרכים שעומדות לרשותנו בצורה מלאה.

מר גיל פישר: המבנים האלה והאנשים שמפעילים אותם זה אנשים שתורמים לציבור והמבנים האלה משמשים באמת לצורך הקהילה? ובאמת צריך לעשות את זה בחישוב דעת שקול, לא ככה, אולי הם באמת גם לא יודעים את החובות שלהם, כמו שאתה אומר.

מר יצחק קשת – יו"ר: בסופו של דבר, אני גם אומר את זה מנסיון, לטובתם, חד משמעית, הם שילמו גם את הכסף וכמה שיותר מהר. כל הבדיקה הזאת בסוף עברה לפתחנו, בסוף נמצא לכאורה, שאנחנו לא בסדר, ווצריך תשקיף לציבור, איך גובים מהם כאלה סכומים, ובסופו של דבר זה מבנים לציבור, ולמה דברים כאלה הם בסכומים כאלה גבוהים, אבל זה אזור שפשוט מתפתח, ואחרי זה מציגים את זה לציבור כאילו זה בסכום גדול, והנה המועצה באה

ותראו איך הם גובים מאתנו, בסוף אנחנו עברנו, רצינו לעשות טוב ויצאנו לא בסדר, אני אומר את זה לטובת כולם. גם בשבילם הרבה יותר קל שישלמו את השוטף, בפועל קצת קשה להם, אבל זה משתלם בסופו של דבר. לכאורה, זה דווקא לטובתם.

גב' שני גרינברג: יש לי עוד הסתייגות אחת, בשלב מסוים כשכל הדברים יהיו מטופלים, אנחנו נגיע לרגע של ההפתעות. זה מעבר לפינה. היכולת של אותם ארגונים היום להוכיח את היכולת של התשלום שלהם, לטפל ולתחזק את המבנים שלהם, בעצם תעיד על העתיד. אם המבנים האלה מתוחזקים כמו שצריך, ומשלמים מסי רשות כמו שצריך או לא. וזה ישליך באופן ישיר על ההחלטה מי ימשיך מבנה שקיים, ומי לא. ולכן אנחנו מעלים את זה היום, כי אנחנו מבינים שזה מעבר לפינה, ואנחנו רוצים שיהיה ברור, כל מי שהיום משתמש במבנים ציבוריים, שבעצם צריך לשלם את הסכומים האלה, וזה משליך קדימה על ההחלטות בעתיד.

מר יצחק קשת – יו"ר: מה שאת אומרת לא נשאר פה. זה צריך לעבור אליהם בצורה יותר מלאה.

גב' שני גרינברג: אני הסתכלתי על הגזבר.

מר יצחק קשת – יו"ר: יופי. מאה אחוז. תודה רבה. אני עובר לנושא הבא.

דיון במדיניות הפרדה מגזרית ומגדרית בפעילות העירייה

מר יצחק קשת – יו"ר: דיון במדיניות הפרדה מגזרית ומגדרית בפעילויות העירייה. שני, הבמה שלך.

גב' שני גרינברג: כן. זה נושא מאוד מקיף. אנחנו העלינו אותו בכל האספקטים למיניהם, ואני אגיד מה הרקע בעצם. עשו פה עבודה, קודם כל בשנים האחרונות עשו פה עבודה משוגעת על החוגים. באמת, עבודה מאוד יפה, מקיפה, הרבה יותר מאשר במקומות אחרים שיש להם 10 או 12 אלף תושבים, עכשיו אנחנו הגענו כבר ל-14. באמת, עבודה יפה. אבל מספיק שבחוברת כזאת מושקת ויפה, יהיה חסר חוג בלט או מחול מודרני לכיתות ד' עד ו' בנות חילוניות, ושתוצע רק אפשרות דתית, כדי בעצם להעלות את השאלה הבסיסית, מה המדיניות שלנו כרשות סביב הפרדות מגזריות ומגדריות. זה נושא שהוא מתבלט וגם שמענו עליו כעניין ליברלי, בסופו של דבר, עקרונית, אנחנו לא

מאמינים בהפרדות האלה, אבל אנחנו מבינים שלפעמים - אנחנו לא באים לכפות על מישהו אחר את אורח החיים שלי. אבל אני כן דורשת שלא יכפו עלי אורח חיים של מישהו אחר. ופה בנקודה הזאת, אני חושבת שאנחנו צריכים שיהיה איזשהו קול מאד מאד ברור ברמת המדיניות שלנו.

קודם כל – הפרדות גם מגזרית וגם מגדרית, הן דרך מסוכנת וסליחה שאני מעבירה רגע לפוליטיקה, אני רוצה להגיד שזה מוביל למקומות לא טובים. אז איפה שאפשר לנסות להיות ביחד ולעשות הגמשות בינינו, זה כדאי. במקום שבעצם הגענו למסקנה, לדעתנו, הרשות באופן עקרוני, צריכה להציע את הפעילות ביחד עד כמה שרק אפשר. במידה ולמרות זאת במידה והרשות רוצה להציע פעילויות למגזר או למגדר, ז"א בסוף העניין יש לי פעילות מעורבת לבנים ובנות, אבל יש דרישה מהציבור לפעילות רק לבנים, הרשות צריכה לאפשר את זה. אבל זה רק בנוסף. זה לא במקום הפעילות המשותפת. אלא אם כן, וזה באמת המצבים המאד קיצוניים, שעדיין זה ממש לא רלוונטי לעשות ביחד. מסיבות פיזיות, למשל, חוג כדורגל קבוצתי שלפעמים זה יכול להיות מאד קשה לבנים ובנות יחד בגלל איזשהו פער, ואז בעצם להציע ל/שניהם לא להגיע למצב שאנחנו מציעים כדורגל רק לבנים ולא כדורגל לבנות. בעינינו צריכה להיות איזושהי מדיניות שלנו ברורה קודם כל אנחנו מציעים את המשותף, במידה ולא מסתייע להציע את המשותף ויש צורך להציע בנפרד, אז אפשר להוסיף את הנפרד, ובמידה וממש אין שום אפשרות אחרת, ומקצועית נכון להפריד, הרי שצריך להפריד בצורה שוויונית.

לא יכול להיות מצב שאם אנחנו רוצים בלט מודרני לכיתות ד' עד ו' אחד לבנות דתיות ועוד אחד עבור בנות חרדיות, לא יכול להיות מצב שאנחנו באים לציבור החילוני ואומרים לו: תראו אתם כן רשמתם את הילדה שלכם לבלט מודרני, רק מה, קודם הלבוש הוא כזה, ובהופעה בסוף שנה אבא לא יכול לבוא לראות, ככה אנחנו בעצם כופים על האדם החילוני תפיסת חיים שהיא לא שלו. ואני אומרת, שאנחנו לא צריכים לכפות על אף אחד שום דבר. אם אנחנו כרשות מציעים, אנחנו צריכים להציע את זה שווה בשווה עם מינימום נרשמים. לא הגענו למינימום נרשמים, הגדרנו שבעצם בכל

חוג יהיו 10 בכל חוג. לא הגענו למינימום – לא הגענו. עכשיו, אני יודעת שזה מקשה קצת על הצוות המקצועי להתוות מדיניות כזאת, ובעצם אנחנו צריכים לעשות פה חוזים מול ספקים, וצריך להיערך לזה מבחינת הנתונים של החוגים. יש לי הבנה מלאה לקושי הזה. אבל אותי לימדו בבית שלאחד יש משמעות גדולה. ופה בחריש, במקום הזה, אנחנו רוצים לחבק את כולם. אנחנו מכבדים גם את תפיסת העולם של חילוניים, גם את תפיסת העולם של הדתיים, ואנחנו צריכים לתת את המענה הזה ברמה הרשותית לכולם. אני אשמח מאד שחברי המליאה שנמצאים כאן אתנו,

מר שלמה פרץ: אני עדיין רוצה להבין את הבעיה שהבאת. ז"א אם יש עכשיו חוג למגזר מסוים שיש בו, דרך אגב, זה לא מגזר מסוים, אבל שיש בו חוג לבנים בלבד ולבנות לבד, את רוצה שבאותו חוג יהיה גם מעורב. אני רוצה להבין.

גב' שני גרינברג: ממש לא, בלט ומחול מודרני, פתחו שתי קבוצות. קבוצה אחת לבנות דתיות, קבוצה שניה לבנות חרדיות, שואל האדם החילוני: איה הקבוצה שלי ואומרים לו אין. אז אני אומרת: או.קי. אבל מה ההבדל? אז הוא אומרים לו: תשמע, זה לא כזה הבדל גדול, יש הבדל קצת בלבוש, קצת במוסיקה, וכאן האבא לא יכול לבוא ולראות את המופע של סוף השנה, עכשיו, זה מבחינתנו מה שנקרא לתקוע פגיון בתוך הלב. לנו לא מפריע שהאבא בא לראות את המופע. ואם יש הצדקה למחול מודרני לכיתות ד-ו ובי"ה יש פה בתי"ס חילוניים שניים, יש לנו,

מר שלמה פרץ: כן, אבל מה הבעיה פה? למה להם אין את אותו חוג באותו מענה, או למה להם אין, את רוצה את זה כתוספת?

גב' שני גרינברג: כן. כתוספת. אני רוצה כמדיניות להגדיר שבמידה ונדרשת הפרדה שהגענו למסקנה שחייבים לעשות את ההפרדה הזאת, מבחינה מקצועית זה גם נכון לעשות את ההפרדה הזאת, אין לי שום בעיה עם זה, אבל זה אומר שצריכה להיות שוויוניות.

גב' עידית ינטוב: קודם כל לכולם ואח"כ למי שצריך הפרדה.

גב' שני גרינברג: נכון. ז"א אני רוצה כתוספת, זו העמדה שלנו.

גב' עידית ינטוב: קודם כל כל החוגים שמתקיימים ביחד, ואח"כ אלה שתומכים בהפרדה, כתוספת.

מר יוסי גולדמן: אבל רגע, יכול להיות שזה גם מה שקורה היום.

גב' שני גרינברג: לא.

מר יצחק קשת – יו"ר: שניה, יש חוברת והשקענו בה הרבה. זה לא רק חוברת, זו עבודה מפורטת, אין לי מילה אחרת, שנעשתה סביב הדבר הזה, בשביל לעשות כל חוג וחוג. ולעשות ראיונות, לבחור את המפעיל הטוב ביותר, לעשות איתו חוזה, להעריך מחיר שהמפעיל יוכל להפעיל אותו, לקבוע מינימום משתתפים, למצוא מקומות. זו עבודה אדירה. אני אומר לכם את זה באחריות, לפני שאנחנו מתחילים לדון בנושא הזה. אני לא חושב שיש רשות בסדר גודל כמו חריש, שעשתה עבודה כזאת בחוגים, עשתה עבודה כזאת לתושבים, כמו שנעשתה פה. וזה לא בכדי, כי השקענו בזה המון משאבים. המון אנשים וכוח אדם, ובאמת נעשתה פה חוברת מוקפדת. שתבינו, כמות החוגים שנמצאים פה, מעל 20 חוגים, עשרים וכמה?

גב' שני גרינברג: 25 חוגים, משהו בסדר גודל, כ-90 אחוז פונים לציבור החילוני. 90 אחוז פונים לציבור החילוני. מה שפונה לציבור הדתי, הוא לא מותאם בדיוק, הוא לא בדיוק כמו החילוני, על זה קמה קול זעקה, מה פתאום יש חוג דתי שלא מאפשר לציבור החילוני. 90 אחוז מול 10 אחוז. אני שומע דבר כזה, ויכול להיות שאני לא מבין, יכול להיות שאנחנו צריך להאיר את עינינו. לי ברור דבר מאוד ברור, גם בנושא של שוויון מגזרי שוויון מגדרי, לא כל מה שאשה רוצה גבר צריך לעשות בצורה שווה. זה לא מה שאשה רוצה גם גבר צריך לעשות ולהפך, אלא השוויון הוא במתן אפשרויות מגדריות. כך אני מבין ברמה הכללית. לכן אני לא מבין משהו מאוד פשוט: אם מישהו רוצה, וזה העיקרון שאני הבנתי תמיד לאורך כל הדרך, אין שום בעיה לעשות כל חוג שהוא. כל חוג שהוא, ואולי פה הנקודה. אם יש מספיק נרשמים אנחנו נפתח כל חוג, זה לא שעכשיו זה דורש מאתנו – אולי קצת עבודה משרדית, אבל זה אפשרי לפתוח. אבל הרעיון היה מאוד פשוט. ניסו לקחת תמהיל של חוגים לציבור החילוני, תמהיל לציבור הדתי, ראו מה עובד יותר טוב בציבור החילוני, מה עובד יותר טוב בציבור הדתי, וזה מה שהציגו.

גב' שני גרינברג: זה פשוט לא מקובל עלינו. האמירה שבגלל שבשנה שעברה היה ככה, ככה זה יהיה גם השנה. אנחנו נסביר גם למה. התווספו רק 5000 תושבים בקיץ

הזה. בשנה שעברה לא היה חוג של מחול מודרני לכיתות ד-ו. יש לי היום שני בתי ספר, ובשני בתיה"ס האלה יחד יש לי בשלוש השכבות האלה, סדר גודל של שלוש כיתות בכל שכבה. יש לי פוטנציאל של, נגיד, תשע כיתות. אתה רוצה להגיד לי שאני לא יכולה למצוא במחול מודרני אצל חילוניים זה יכול להיות גם בנים וגם בנות, אתם רוצים להגיד לי שאני לא יכולה למלא חוג של עשרה ילדים מהשכבות האלה? זה לא הגיוני.

מר יצחק קשת – יו"ר: אין בעיה, יכול להיות שאפשר למלא, אבל בכזה דבר אפשר למלא גם עשרות חוגים אחרים.

גב' שני גרינברג: אם הצעת את זה לציבור הדתי בנפרד, אני מבקשת שתציע את זה גם לציבור החילוני. זו ההצעה שלי.

מר יצחק קשת – יו"ר: למה לא הפוך? למה 90 אחוז מהחוגים שהוצעו לציבור החילוני, לא יוצעו גם לציבור הדתי?

גב' שני גרינברג: אני לא מתנגדת לזה.

מר יצחק קשת – יו"ר: אבל אני אגיד לך, מה זה לא מתנגדת? זו לא חכמה להוציא עכשיו חוברת נוספת, מה קורה בסופו של דבר? אנחנו נוכל לפתוח פה מאה חוגים, לא 25 חוגים, אנחנו רוצים לפתוח בחריש 100 חוגים. את יודעת למה צמצמנו את זה? כי בסוף אין כמות נרשמים מספקת בכל חוג. ואז החוגים האלה לא נפתחים, ואז כמות אדירה לא נפתחת, יש ציפיות גדולות, הילדים מתאכזבים, ההורים מתאכזבים. העבודה הגדולה של האגף הזה היתה לצמצם את החוגים לא לפתוח סתם, לפתוח כמה לפי כמות האוכלוסיה. ונעשתה עבודה מאד עמוקה להבין איזה חוגים ייפתחו ואיזה חוגים לא ייפתחו לפי האוכלוסיה. לפי האוכלוסיה התאימו את הכי טוב שרק אפשר. לאן אני אתן חוגים? לציבור החילוני נפתחו, לציבור הדתי ראו מה הכי עבד, פתחו את הכי טוב. צריך להגיד, ברמה העקרונית אין שום מניעה, אין ח"ו איזו הבנה לכאורה של לתת לציבור דתי ולא לתת לציבור חילוני. ההפך. יש פה ראייה שנותנים פה בצורה מלאה, ודווקא הציבור החילוני קיבל פה מגוון רחב מאד.

מר יוסי גולדמן: אבל יש לי הצעה שאולי תתן פתרון לזה.

מר יצחק קשת – יו"ר: רק שניה, אני רוצה רק שנבין את הרציונל שעומד מאחרי זה. זה שדווקא שלא הציעו, זה מתוך הבנה שאמרו, אנחנו לא רואים פוטנציאל שייפתח, דווקא אני רואה, מה קרה? יכול להיות שאנשים באו ואמרו: למה פה יש ופה אין, ואז קמה זעקה. אבל לצורך העניין, זה לא היה לציבור הדתי העניין הזה, יכול להיות שאף אחד לא היה חושב על הדבר הזה. הנקודה היא, שיהיה ברור,

מר יוסי גולדמן: תוסיף כוכבית, שאפשר יהיה לכמות מסוימת וזה הכל. זה פשוט. גב' מרלן: קודם כל שיווקים זה לא רק החוברת, למה, כי אני אומרת לציבור במשך חודש חודשיים, אתם תקבעו את המערכת. אני אחכה, למה? כי כל אחד אומר רוצה זה ורוצה זה,

מר יוסי גולדמן: אבל בלי שיהיו מספיק נרשמים לא ייפתח אבל. גב' מרלן: כן, אבל תראה, המטרה היא, אני אתחיל ממהו אחר. קודם כל בואו נשים את זה על השולחן, החוגים זה שרות שהעיר נותנת ולא חובה על ההורה. דבר שני, אנחנו כבר כמעט לפני ארבע שנים, צריך לאפשר גם לאחרים. אם אנחנו מסתכלים על כל העיריות מה שקורה, חוגים בקושי עובדים. למה? כי זורקים, נותנים ככה אפשרויות למלא חוגים, ואז או שהם ברמה מאוד נמוכה, כי אף אחד לא רוצה לבוא בשביל סכום כזה, אז מלפני חמש שנים התחלנו עם שבעה חוגים. כל פעם שאין מספיק נרשמים, בענפים של ספורט אתה לא פותח אפילו כדורסל. לפני שלוש שנים. אני אלך למשהו אחר, לפני שלוש שנים היו לנו שתי כיתות א-ב, לפני שלוש שנים לא פתחנו, שנה שניה שוב היו א-ב, פתחנו א'. למה? כי אתה בונה את זה מכל מיני, את החוג אתה בונה כמדרגה. עכשיו, אם אנחנו עכשיו סוללים חוגים, הגענו למשל לבלט, אבל אם אנחנו מסתכלים על העתיד, יש את ההיפו והג'ז, שזה מגיל 5 עד נוער, שזה רק חילונים, ואת החלק של בלט חילקנו את זה לכמה ממדים. אחד יש לדתיים, ויש שני חוגים, ויש, התחלנו לכיתות גיל 4-5 וכיתות א-ב. נכון? משהו כזה. אם אני זוכרת. ולמה זה קורה? כי אנחנו רוצים להתחיל במדרגה. אנחנו יודעים שאת המענה השני נותנים בהיפו, במחול, נותנים את המענה, אבל נוער ספציפי יכול להגיע, אני בטוחה שבכיתות יא-יב אין

לנו, כי אנחנו בונים, בנינו. בשנה שעברה היינו כיתות א-ב-ג השנה אנחנו
נהיה איזה שניים שלושה,

מר יוסי גולדמן: רגע, אז את אומרת שיש מענה בענף, אין מענה בתת ענף?

גבי מרלן: בתת ענף, בבלט ספציפית,

מר יוסי גולדמן: נו, אז מה הבעיה?

גבי שני גרינברג: כשזה לא היפו, זה לא בלט, זה לא יעזור. זה שיש בתוך הענף איזושהו
מענה, זה לא נותן מענה לזה שיש אוכלוסיה של 9 כיתות בציבור החילוני
שאינן בשבילם מענה. אני אומרת, אין לי בעיה, כשאת מסתכלת על הנוער,
את אומרת, הנה כיתה י"א – י"ב, כולנו יודעים שהיום בחריש זו מורכבות
מסוג אחר,

גבי עידית ינטוב: בלט לא מתחילים לרקוד בתיכון.

גבי שני גרינברג: אנחנו רוצים להצמיח את הענף הזה. בסדר? אבל אתה מדבר פה על ילדים
של יסודי, וכשאנחנו מדברים פה על זה שעוברים דירה, שילד עובר ועוזב
את מקום המגורים הקודם שלו, ואנחנו בעצם, אם אנחנו יכולים רוצים
לייצר לו המשכיות של מה שהוא עשה במקום הקודם, אז אני לא מצליחה
להבין, אם יש לך טכנית את הפוטנציאל, גם אם בשנה שעברה לא היה לך
את זה, ויש מספיק פוטנציאל השנה, מה איכפת לך לאשר את החוג,

גבי מרלן: את לא יכולה לבנות מערכת שלא תמלא את עצמה ולא תצליח. יש אינטרס
שהחוגים יהיו מלאים, שיהיו מדריכים ברמה כמו שיש לנו היום, ולמלא
את החוגים בהליך נכון. אם באותו מקום הייתי ב-2003, היום לא היו
מדברים על זה בכלל. לא היתה מערכת בכלל. אני מסתכלת על המקום
המקצועי, שכן יש שכבה אולי של כמה בנות בודדות שייפגעו, נפגעו כי לא
היה להן בלט בכיתות ד-ה-ו כי אני עושה את זה לטובת המערכת. אני עושה
את זה גם בכדורסל, גם בכל השכבות. אבל מה, עכשיו אני רוצה להגיד
משהו לגבי מה שיוסי אמר על הכוכבית. כוכבית זה דבר מסוכן. אם אתה
שם כל מה שאתם רוצים, אתם יכולים לבנות, להפתח וככה וככה. במשך
חודשיים אנשים לא יירשמו לחוגים,

מר יוסי גולדמן: למה, כי הם יחשבו,

גב' מרלן : כן, כי הם יגידו אני אחכה לראות מי המדריך, וככה וככה. פעמיים אין למדריך חוג – הוא לא מגיע יותר. אני לא משלמת למדריך שבא אם אין לו ילדים. זו מערכת שאני צריכה לשמר ערכים טובים ומדריכים טובים בחוגים במחירים לא גבוהים, כדי שהתושב יבוא, אבל שיהיה להם אינטרס לבוא לפה. זה עסק לכל דבר.

מר יוסי גולדמן(?): את אומרת, זה אילוצים מקצועיים שגרמו לזה שיש תתי סעיפים בכל ענף, שכאילו אין להם מענה לכל ענף?

גב' מרלן : כן, כן. שאנחנו רואים לנכון לבנות ככה, והדרך הזאת היא טובה. היא טובה כי ככה הגענו למקום הזה, והיום אנחנו על 20 ומשהו אחוז יותר משנה שעברה, כשכבר נרשמו ושילמו עד אמצע השנה, וברור שזה יגדל, כי האוכלוסיה גדלה. זה לא משהו שגדל רק בגללנו. המערכת עובדת וזו גישה שאני מאד מאמינה בה, ואני חושבת שלא צריך לשנות. מה שכן, לפני שבוע יצאנו למבצע, כל שנה היו פונים אלינו, היינו רושמים ואם רוצים פותחים גם באמצע השנה. אבל רק אם יש לי כבר משתתפים שרשומים. השנה אמרנו, כבר לפני שבועיים שלושה, כי אני לא יכולה להגיד לתושב, בוא נחכה עוד חודשיים במיוחד שיש את החגים החודש, מר יוסי גולדמן: תדחי את הכל לאחרי החגים.

גב' מרלן : אז יש עכשיו מבצע, שכל מי שרוצה יכול לשלוח הודעה, אם מתאים הגיל והענף, התוכן ואם יש מינימום, אם התשתית הפיזית תאפשר, כי גם זה עניין, כי אם רוצים עכשיו אקרויבטיקה ואין לי אולם, אנחנו נפתח, אבל אני לא יכולה לשים את זה כבר, הלקוח יקבע לי את הכסף.

מר יעקב נתניהו : אני גם אגיד לך, יש פה איזושהי בעיה קטנה, מרלן סיימה את יום העבודה שלה, הלכה הביתה, דיברתי איתה כמה פעמים בטלפון, כל הזמן הילדים בכו, אז היא אמרה לי : אני לא רוצה לחזור הביתה,

(מדברים יחד)

מר שלמה פרץ : אני חושב שמאד קשור למדיניות, זה קטע יותר מקצועי. אם כבר העלינו את הקטע של המדיניות, אז על ה-90 אחוז שאין לכל המגזר, צריך גם לעשות את זה לכל המגזרים. אם כבר הגענו לזה.

דוברת : אבל אני מבקשת, אם יש חוג, במיוחד למבוגרים, ,

מר שלמה פרץ: נכון, אז 90 אחוז מזה צריך להיות לכולם.

מר יצחק קשת – יו"ר: אתה לא תשקיע ולא תביא חוזה ולא תביא אנשים סתם לפה, אתה לא תעשה דבר שאין לו משמעות, כי בסוף אנשים לא ישלמו לך ובסוף יש כאן גרעין שצריך לשמור עליו.

גב' שני גרינברג: האמירה הנצחית של המערכת זה שלא חשבו שיש פוטנציאל למלא 10-15 בנות חילוניות מתוך הפוטנציאל שיש היום בכיתות ד-ו בחריש. זאת האמירה.

מר יצחק קשת – יו"ר: סליחה, את יכולה להגיד, השאלה היא, גב' שני גרינברג: אני אגיד לך למה הנקודה הזאת מתבקשת, כי זאת הנקודה שבה זה עלה.

מר יצחק קשת – יו"ר: בואי נשים את הדברים על השולחן, אנשים חיים פה בחרדה, ומסתכלים מה החילוני מקבל ומה הדתי מקבל, ועושים כל יום את ההשוואות האלה, וזה לא נכון ח"ו כאילו יש פה אפליה. אין פה שום אפליה. 90 אחוז מהחוגים פה הם לחילוניים.

גב' שני גרינברג: זה לא עניין של אפליה, זה עניין של הכרה וזה רלוונטי לשני הצדדים. מר יצחק קשת – יו"ר: אני מבין שלציבור הדתי יש לו מאפיינים מסוימים לחוגים שצריך להשקיע בהם, לציבור החילוני מעל 20 חוגים, 90 אחוז מהחוגים אלה המאפיינים, ובמידה ויש איזה רצון לחוג מסוים – אין בעיה. זה לא החוג הספציפי הזה. זה כאן בגלל שראו את זה אצל הדתי או לא ראו את זה אצל השני. נקודה.

גב' שני גרינברג: זה כאן כי הם עברו השנה מנתניה לשכונת הפרחים(?)

(מדברים במקביל)

מר יצחק קשת – יו"ר: נכון, אז יש להם חוגים אחרים. למה דווקא החוג הזה? אם זה לא היה רשום אצל הדתי, זה לא היה רשום אצל החילוני. זה ההבדל למה. נקודה. למה, זאת הסיבה.

גב' שני גרינברג: לא, אני לא מסכימה איתך, בגלל שעברו לכאן תושבים חדשים, מר יצחק קשת – יו"ר: אין בעיה. הם ראו את זה אצל הדתי ואין אצל החילוני? זאת הנקודה.

גב' שני גרינברג: כי הם רצו לבחור בדרך מסוימת,

'חבר' תמלול והקלטה

מר יצחק קשת – יו"ר : אין בעיה, אני אפתח,

גב' שני גרינברג: תקשיבו החקיקה, בואו נדבר רגע על דברים של החקיקה של דף העירייה. חקיקה דף העירייה היא ברמה משמעותית נמוכה יותר מכל דף אחר רלוונטי. בסדר? הסיכוי שהורים באמת יטפלו בפרסום הזה של המועצה בעיני הוא מאד מאד נמוך. או קי? על הדבר הזה אנחנו בעצם מדגישים על ההורה את האחריות גם לאסוף את הילדים הרלוונטיים וגם שזה יהיה מדויק, שכבת הגיל הספציפית וכו' וכו', ואם לא רשמו את זה בדיוק מקום הנכון, אז איפה זה בדיוק נמצא והדבר הזה עובד, ואז או שכן או שלא ייצא החוג הזה, עם המינימום של הנרשמים שהוא בכלל לא ברור. ז"א אנחנו מאמינים שהמועצה רוצה, אז אני אומרת רגע, אני מבקשת לעשות איזשהו פס, כי יש נקודה שבה יש את השונות הרלוונטיות, הרי אם לא היתה שונות רלוונטית, לא הייתי אומרת שהאחוז הזה נועד לדתיות או האחוז הזה נועד לחרדיות. במקום שבו יש שונות רלוונטית אני מבקשת להציע גם לצד השני, כמו שאני אבקש לעשות את אותו הדבר בחוג, למה אני צריכה,

מר יוסי גולדמן – זה לא ריאלי.

מר יצחק קשת – יו"ר : שני, לפי מה שאת אומרת, אני עכשיו לוקח את כל החוגים, 90 אחוז של החילונים ואני פותח אותם גם לציבור הדתי, בצורה מלאה,

גב' שני גרינברג: לפני שתפתח את זה, אין בעיה, אבל,

(מדברים במקביל)

מר יצחק קשת – יו"ר : אני מוציא ספר, לא חוברת, ספר, וכל מי שרוצה יירשם.

גב' שני גרינברג: אבל תעצור רגע, כי זה דמגוגיה, וצריך להדגיש,

מר יצחק קשת – יו"ר : אבל זה מה שאת אומרת.

גב' שני גרינברג: אבל למה יש שונות רלוונטית? כי פה יש בחוג הספציפי הזה באמת הבדל.

יש הבדל אמיתי בחוג. זה לא חוג שחמט לצורך העניין, וצריך שיהיה ילד

שיושב כאן וילד פה, וכל ילד נוגע בכלי שלו, ולא נוגע בילד השני, ואז

לכאורה יכולה תאורטית ילדה לשחק מולו. עכשיו, יכול להיות, אני לא

פוסלת את זה, שבמקום שתהיה דרישה, ואולי צריך לעשות עבודה סביב

הדרישה שיהיו הפרדות כאלה ואחרות, צריך לעשות שם עבודה. אבל אני

בטוחה שזה לא רלוונטי בכל ענף וענף, אני בטוחה שיש מקומות שבהם

'חבר' תמלול והקלטה

השונוות הזאת לא קיימת, ובעצם אין צורך בה. אני סה"כ אומרת, שבמקום הספציפי הזה, עובדה שיש שונות רלוונטית וזו הסיבה שהחליטו שהחוג יהיה לדתיות ולחרדיות. ומאחר וזה המצב, אני מתקשה מאד לקבל סיטואציה שבה אני יודעת שיש קבוצת ילדים גדולה וצריך שכל הפוטנציאל של הצד החילוני ושאני אשלח אותם לחוג דתי או חוג חרדי, כשיש הבדל בהתנהלות שם, והוא פוסל את תפיסת העולם של ההורה החילוני.

מר יוסי גולדמן: רגע, את הוצאת את החוברת של החוגים? את אחראית על התרבות? תקחי את החוברת הזאת ומה שאת רוצה להוסיף תוסיפי.

גב' שני גרינברג: הלוואי שהייתי יכולה להוסיף.

מר יוסי גולדמן: זה נראה לי יותר הגיוני מאשר לדון פה.

(מדברים יחד)

מר יצחק קשת – יו"ר: שליחה רגע, יש פה משהו הרבה יותר עמוק שלדעתי לא מוסבר נכון. חברים, אין לי בעיה להוציא חוברת – ספר של אלף חוגים. המשמעות של זה היא קריסה של כל החוגים, לא יבואו מפעילים, לא יהיו מרוצים ההורים, יהיו פה אכזבות מכל הכיוונים, לא יצא מזה שום דבר. יש פה עבודה מאומצת לצמצם את מספר החוגים, בשביל שהחוגים יצליחו. זאת הסיבה שלכל אחד יעשו את ההתאמה שלו. זאת הנקודה. מכאן נקודת המוצא, מכאן זה יצא החוצה. זה שאני אעשה העתק הדבק מהחוגים החילוניים ואעשה את זה כאילו דתי – לא הצלחתי בזה. זו לא הצלחה. הדבר היחיד שצריך לעשות, וזה לא העניין העקרוני, כמו שאת מדברת, אין כזה דבר, תקשיבי, מרלן יושבת פה לצדך, יש פה חוג שמאד מתאים לציבור החילוני, שקם בציבור הדתי אבל לא קם בציבור החילוני, ולא אמדת את זה נכון. אני חושב שיש להוסיף את החוג הזה. ככה צריך להיות. ולא שיש פה ח"ו איזו אמירה כזאת או אחרת. יש פה מכסימום התאמה, מרלן לא חשודה כדתיה, גם לא קארין נוימן וגם לא יודע מי שנמצא עוד שם באגף, אף אחד לא ניסה לקדם דבר כזה או אחר. אני רוצה לסגור את הדיון. אני מאד מקווה, באמת, דווקא בגלל שאני מאד מעריך את העבודה שנעשתה פה. אני חושב שאנחנו בינינו נקיים דיון פנימי לראות איך כלפי חוץ לפחות בגלל התגובה של האנשים, אני יודע שבסוף זה מוציא אותי לא טוב, אני יודע טוב

מאד, לא בגלל שזה לא נכון, אלא בגלל שככה אנשים נמצאים בחרדה, איך לפתור את הקונפליקט הזה, אבל בסופו של דבר, אני מאד מאד מכבד את הדרג המקצועי, כי נעשתה פה עבודה מקצועית נטולה שיקולים זרים. תודה לכם.

גב' שני גרינברג: רק להגיד, שאנחנו מעולם לא טענו שיש שיקולים זרים, אנחנו מאד מעריכים את העבודה, ועשית עבודה מאד יפה. ספציפית אני חושבת שיש והיה מקום לדון בזה, ואנחנו נעשה את הדיון הזה ברמה העקרונית לקראת שנה הבאה. כך שלא יצא מפה שאנחנו לא מעריכים את העבודה של המחלקה, אבל יש עוד עבודה שצריך לעשות.

מר יצחק קשת – יו"ר: תודה רבה.

דיון תקציב 2020

מר יצחק קשת – יו"ר: אני עובר לנושא הבא, תקציב 2020 בפתח. שלומי, בוא תציג. מר שלומי צדרבוים: טוב, אנחנו כבר התחלנו במסגרת הכנת התקציב 2020. כמובן שההכנה של התקציב מתחילה בניתוח סקר איכלוס. שגם הצגנו לפניכם כבר בשנה שעברה את אופן העבודה. מה שחשוב בעצם, הדבר המרכזי שחשוב לדעת, זה שמאחר וכרגע אין החלטה עדיין, החלטת ממשלה וגם אין ממשלה, זה אומר שאנחנו צריכים להיערך לזה שייקח זמן, במקרה הטוב, בהנחה שכולנו נצליח במאמצים לכיוון הקמת הממשלה, אבל בינתיים יש לנו לחץ מאד מאד כבד בנושא הזה של צמצום הגרעון המאושר. ז"א אנחנו צריכים לצמצם מאד את הגרעון המאושר, שבעצם אומר שהוא מכוסה ע"י מענקי האכלוס, כדי לשמור –

דובר: כמה זה, 30 מליון?

מר שלומי צדרבוים: כשאני מדבר על צמצום הגרעון המאושר, זה אומר שאם השנה היינו בגרעון מאושר של 20 מליון, אותו צריך לצמצם. בסדר? כיוון שאנחנו מדברים על משהו כמו 25 אחוז צמצום, להגיע לגרעון של משהו כמו 15 מליון שקל. זה היעד.

דובר: אבל יש גם יותר תושבים.

מר שלומי צדרבוים: יש יותר תושבים – יש יותר הכנסות. ז"א זה לא שבעצם,

דובר: איזה הכנסות?

מר שלומי צדרבוים : יותר תושבים זה יותר הכנסות, אבל מה, יש עכשיו גם מעסקים יותר הכנסות משנה שעברה, ז"א בסופו של דבר אנחנו מסתכלים בסוף על הגרעון. המטרה היא כמובן, לשמר את השרות לתושב, לעשות אותו כמה שיותר טוב, לעשות כמו שראש העיר אומר כל הזמן: לעשות יותר וצריך להתחיל להתרגל וללמוד איך אנחנו נותנים יותר שרות, יותר אפשרויות, אבל עם פחות הוצאה. להשתמש בדוחות הפנימיים, ובעצם התקציב הוא בסימן הזה, של לעשות יותר מפחות, ואנחנו מצמצמים, וכבר ישבנו עם כלל המנהלים לתת להם איזשהו יעד, לא להגיד להם, תתחילו להכין את התקציב ולהגשים חלומות של האגף שלכם, שנחתוך אותם בצורה חדה, אלא נתנו לכל אחד את יעד התקציב שלו, ועל זה כרגע המנהלים עובדים, אנחנו נזמן כמובן את חברי המועצה לדיוני התקציב. אתם צריכים להתחיל לדבר,

דוברת: לדבר עם מנהלי האגפים,

מר שלומי צדרבוים: להתחיל לחשוב על הדברים שאתם מעוניינים לקדם במסגרת התקציב, אבל כמו שאמרת, ה-state of mind צריך להיות לגבי הצמצום בגרעון לעומת השנה שעברה.

מר יעקב נתניהו: במסגרת לוחות הזמנים שלנו, שאנחנו רוצים עד 15 בנובמבר להיות כבר עם טיוטה ראשונה של תקציב.

דוברת: יש חגים.

מר יעקב נתניהו: אפשר לחשוב, יש את יום כיפור,

מר שלומי צדרבוים: בקיצור, אנחנו רוצים ב-15 לנובמבר להיות עם טיוטה ראשונית, התקציב מתחלק בעצם להוצאות, מה שנקרא פיקס. יש מעט מאוד מהתקציב לדברים יותר גמישים. אנחנו המנהלים קיבלו כבר את עקרונות הקיזוז, שדרך אגב נאמרו לנו ע"י משרד הפנים. כמובן שחוץ מזה יש לנו עוד בעיה בתקציב השנה, שזה הנושא של שנה שעברה לא רק היינו ב-19 מליון שקל גרעון, אלא גם תב"ר תחזוקת תשתיות נכנס לתוך התקציב. השנה משרד הבינוי והשיכון הנחה שאין תב"ר תחזוקת תשתיות במסגרת התקציב. ז"א הקיצוץ הוא הרבה יותר גבוה מאשר מ-19 ל-15, אלא הקיצוץ הוא מ-19 ל-15 פחות 7 מליון שקל, זה כרגע הנחות היסוד,

והמנהלים כבר קיבלו את העבודה שלהם במסגרת הקיצוץ הזה, כל עוד אנחנו לא בתוך החלטת ממשלה, שאנחנו לא יודעים מתי היא תהיה, אנחנו צריכים להיערך לתקציב 2020 בהידוק חגורות משמעותי.

מר יצחק קשת – יו"ר: תראו, אנחנו נמצאים כרגע, כמו שבכל רשות יש לה את האתגרים שלה, האתגר שלנו הוא כפול פה, מצד אחד אנחנו בצמיחה מטאורית, ומצד שני אנחנו לא פועלים לפי החלטות של הכנסות, אלא מירב ההכנסות יותר נכון 90 אחוז מגיע ממשלת ישראל. מי שטוען לגבי ארנונה וכו', ההכנסות מארנונה היוו בשנה הקודמת סביב ה-8 אחוזים מסך התקציב. המצב מורכב יותר,

דובר: כמה, כמה אחוזים?

מר יצחק קשת – יו"ר: 8 אחוז. אני מדבר על ארנונה מגורים. המצב הוא מורכב הרבה יותר, מפני שאנחנו עומדים בשלהי החלטת ממשלה קודמת. אנחנו עומדים מול החלטת ממשלה חדשה, אבל אין ממשלה. אנחנו נמצאים בסיטואציה הכי מוזרה שהיתה, כמה זמן כבר אין ממשלה? כבר יותר מחצי שנה?

(מדברים יחד)

מר יצחק קשת – יו"ר: כשאין ממשלה, זה קפאון מוחלט על ראשי הרשויות באופן דרמטי. זה פשוט דרמטי, אני מקווה מאד שלא נצטרך להגיע למקומות שהציבור ירגיש בהם, אבל אנחנו צריכים לעשות את העבודה של החשיבה בין עיקר לטפל, לראות באמת מה נדרש וזה הרבה פעמים לראות אפילו מה פחות פופוליסטי, ומה שיותר מהר מבחינת הציבור ולעשות את זה. אבל חשוב ברמה שלנו, שהתמונה תתבהר, לקיים ציפיות מול הציבור. יש לי בקשה, פניה לציבור, זה החיזוק שלכם, משהו שיעזור מאד. דיברנו על גבייה, דיברנו על הכנסות, לנציגי הציבור לעשות הוראות קבע לרשות. לא לבצע את התשלומים לאחר דרישת התשלום, אלא לכולם לעשות הוראות קבע, ולפשט את העסק מאד, זה נותן לנו הרבה יותר בטחון מבחינת נזילות, מבחינת היכולת שלנו לפעול כרשות, ממילא משלמים את זה, לנו הרבה יותר כארגון, בסופו של דבר, משהו שמאד מאד חשוב להדגיש לציבור, שהרבה פעמים לא תופשים אותו נכון. אנחנו לא חברה עם לקוחות, שאנחנו כחברה שיש לה לקוחות ובדרך כלל אומרים שהלקוח תמיד צודק, הוא מתלונן,

מעלה דברים בפייסבוק ואנחנו ככה וככה נותנים תשובות. בשונה, אנחנו לצורך העניין התושבים הם בעלי המניות. הם חלק מהעיר, הם לא רק לקוחות, הם מצד אחד לקוחות, מצד שני, בעלי המניות בתוך הרשות. יש להם אינטרס מובהק שהרשות תצליח. זה חלק מהסיפור, ולכן אני כל הזמן מחבר למקום הזה, להיות שותפים. צריכים להדגיש את זה. גם כשאתה לצורך העניין, מעביר ביקורת, חשוב שתהיה ביקורת בונה. חשוב שהדברים יעברו בצורה נכונה. זה לא שאתה בא ושורף את המועדון, אתה לא מרוויח מזה שום דבר. אתה תזיק לעצמך לא פחות. זו נקודה שמאד חשוב להדגיש אותה, כי כולם בסופו של דבר שותפים בתוך הסיפור הזה. נקודה חשובה לעשות הוראות קבע. מי שעושה הוראת קבע, גם מרוויח. יש הנחה של 2 אחוז בתשלום, כדי לתת תמריץ לטובת העניין הזה. כולם מרוויחים, אנחנו נותנים את 2 האחוזים האלה, וזה נותן בסופו של דבר לרשות להתנהל בצורה יותר נכונה.

אישור לימודים אקדמיים ראש רשות.

מר יצחק קשת – יו"ר: אני עובר לנושא הבא, שהרבה ככה הרימו גבה, או רצו להעלות טענות לדבר הזה, אני אענה לגבי כל הדברים ואומר כל מה שיש לי להגיד, לגבי אישור לימודים אקדמיים לראש הרשות. מי שלא יודע, אני למדתי לימודי תוכנה(?) אבל בלי קשר למה שלמדתי, אחד הדברים המהותיים שאני הבנתי, זה שיעצו לי, חריש הולכת וגדלה. היא כבר לא הולכת להיות עיר של 10 אלפים תושבים, גם לא 15, היא הולכת להיות עיר של 20 אלף תושבים. הכלים שעמדו לרשותנו, לדעתי אנחנו גם נעבור את ה-100 אלף בעתיד, ההחלטות שיתקבלו היום הן החלטות מכריעות לעיר הזאת לעשרות שנים קדימה. לטוב ולדברים שהם פחות טובים. היכולת שלי כראש רשות לנהל את הרשות הזאת ולבצע את ההחלטות הנכונות, דורשת ממני גם לא פחות מאשר להתמקצע. אז נכון שיש לי כבר שש שנים של וותק, של נסיון וצברתי הרבה מאד נסיון, שאולי זה ביה"ס הטוב ביותר. אני לא הייתי לומד את זה גם בעשרים שנה של לימודים, אבל לא פחות חשוב זה לצאת ולפתוח את האפיקים לעולם האקדמי. ללמוד ניהול

מהאקדמיה, להיות מנהל לתורה הזאת, משלושה מרכיבים: יש להסביר דבר כזה:

יש חוזר משרד הפנים, חוזר מנכ"ל של משרד הפנים, שמגדיר את נושא הלימודים של ראשי רשויות. הוא מגדיר שני דברים, שהוא, מה שנקרא, מתאר אותם. אחד, לימודים לקראת הקדנציה, שניים, הוא גם מגדיר איזה לימודים, שיהיו לימודים שיעזרו לו לטובת ניהול הרשות. ולצורך העניין, מה שאני זכרתי להתמקד בו, שמוגדר בהגדרה כללית מנהל עסקים, אבל יש בו מרכיבים חיוניים ביותר לרשות שלנו. מרכיב ראשון זה נושא הניהול, שזה אחד המרכיבים או המרכיב העיקרי, בתוך הנושא של הלימודים. ניהול, כל דרכי הניהול, ללמוד את כל השיטות, ניהול משאבי אנוש, כל הנושאים האלה ברמה העמוקה, גם בנושא הכלכלי, ללמוד כלכלה בצורה עמוקה, אנחנו מנהלים פה תקציב של מאות מליונים, וזה לא דבר של מה בכך, וזה לא רק דבר לאנשי מקצוע. בסופו של דבר גם לי צריך שיהיו את הכלים בקבלת ההחלטות, לנתח את הדברים נכון ולקבל את ההחלטות נכון, לצורך ניהול הרשות. ודבר שלישי שהוא רלוונטי לחריש, זה נושא השיווק, כל זה מביא אותנו למכלול שמבין שאנחנו צריכים להתמקצע.

חשוב לי להדגיש עוד דבר. הלימודים האלה, בסופו של דבר, מירב הזמן הם לימודי ערב וימי שישי. מי שמכיר ויודע, זה לא משנה, אני עובד כמעט 24 שעות. זה לא שאני בא ב-8 והולך ב-4. וזה לא רק אני, גם מנהלים אחרים, גם שליחי הציבור פה, נציגי הציבור פה כולם סביב השעון, ואנחנו נותנים את כל כולנו לחריש. אבל חשוב לי גם להדגיש דבר כזה: אנחנו דמוקרטיה, ולדמוקרטיה יש לה את הכלים שלה לשמור על הדמוקרטיה שלה שתהיה למעשה מדינה של שלטון העם. הכלים שלה היא ביקורת, עיתונות חופשית, כמות הביקורת שיש דרך אגב, הכלים שיש לביקורת של הרשויות ובכלל, עם מבקר פנים וביקורת של משרד הפנים, ביקורת של מבקר המדינה,

יש גם את וועדת הביקורת, דובר:

מר יצחק קשת – יו"ר: וועדת ביקורת. תראו, יש כל כך הרבה גופים שאמונים על הביקורת, שזה לא יאומן, וכל זה כדי לשמור על הדבר הזה. אבל חשוב מאד לומר עוד משהו, וחשוב שתהיה שקיפות מלאה, חשוב שכל העבודה הציבורית תהיה

שקופה וברורה לציבור, וחשוב עוד דבר אחד, שהוא מאד חשוב, לדעתי, שהרבה פעמים הציבור מאד מאד מתבלבל בו. והרבה פעמים רודפים את נבחרי הציבור. אנשים לא מדמיינים ולא עולה בראשם כמה נבחרי הציבור עובדים וכמה הם מוסרים את נפשם למען הציבור. אני אגיד לכם משהו, אם הייתי בשנה הראשונה, אז הייתי אולי יכול לספר סיפורים, אבל אני אומר פה בגאווה גדולה: כראש רשות שמוביל את העיר הזאת כבר שנה שישית, בהצלחה כבירה, אני יכול להוכיח כל דבר שאני אומר עכשיו, ויש לי נתונים להוכיח כנגד כל הטענות שיש, והרבה אנשים מכל הארץ יודעים להעיד על הדבר הזה. עבודת הרשות היא עבודה כבירה, ואני יודע שאנחנו בשלב כזה של העיר, שהעיר מצליחה לקפוץ ולעלות רמה, וגם אני ראש הרשות צריך לעלות רמה. ואני צריך להתמקצע, לא רק עובדי הרשות שמתמקצעים כל הזמן, היה פה דיון לפני הדיון הזה, שגם נציגי הציבור צריכים להתמקצע. חד וחלק. חד וחלק, ואני מקווה שהדברים האלה ייפתרו, גם נציגי הציבור צריכים ללכת ולהשתלם בכל ההשתלמויות שיש, כדי שיקבלו את הכלים בסופו של דבר, כדי לקבל את ההחלטות הנבונות והנכונות. כולם צריכים להתמקצע ולא להכנס לצורה כזאת לצמצום כזה, כאילו: בואו נהפוך את הכסף הזה לתשתיות ולדבר אחר. זה לא חשיבה נכונה. זה לא חשיבה ממקום נכון, וחשוב להדגיש, שלא הרשות משלמת את כל הכסף, אלא זו השתתפות גם שלי בתוך הלימודים האלה, בכ-40 אחוז אני משתתף וזה דורש ממני הרבה מאד משאבים, בסופו של דבר, שאני אחזיר את זה לטובת הרשות.

ביקורת תמיד תהיה, זה חשוב לנו כדמוקרטיה, חשוב לנו כרשות, וזה חלק מהאושיות שלנו כשלטון. אבל לי בסופו של דבר, חשוב לי להגיד את הדברים בצורה מאד ברורה. אני חושב, אם כבר אנחנו מדברים, שחברי המועצה לצורך העניין, עם חברי הדירקטוריון של הרשות הם צריכים לטפל כמו שבחברות ממשלתיות או בחברות עסקיות מקבלים וצריכים לקבל ברמה הארצית ולא ברמה המקומית, אנחנו לא באים כרגע לתקן את כל מה שטעון תיקון בישראל, אבל בוודאי להגיד את הדברים לאשורם, את מה שאנחנו מאמינים בהם, אני והמנהלים פה לא רואים פה רק את השכר,

בוודאי שלא, מוסרים את נפשנו ומשפחתנו למען העיר הזאת ואנחנו הצלחנו וגם נמשיך להצליח. ויש לנו בקנה עוד אין ספור פרויקטים בכל התחומים. בתחומי חינוך, בתחומי תעסוקה, בכלכלה, בכל התחומים, ואנחנו נביא את העיר הזאת להישגים, לא פחות מכל מה שנעשה עד עכשיו, בזכות ההשקעה הנכונה שלנו.

זהו. זה מה שיש לי להגיד, ואני מבקש מכם, חברי מועצת העיר, לתת לי את הכלים להצמיד את העיר הזאת קדימה. כל מה שעשיתי עד עכשיו, אני לא באתי כחדש כראש רשות, אני כבר עברתי כברת דרך. אני מבקש עכשיו לעלות קומה, להתמקצע וזה לא אמור לפגוע כהוא זה בעבודה שלי, אלא להפך. זהו, סיימתי. אם יש שאלות, בבקשה.

מר יוסי גולדמן: זה על פי חוזר מנכ"ל הכל?

מר יצחק קשת – יו"ר: על פי חוזר מנכ"ל. יש את גלית, מנהלת משאבי אנוש, שתוכל להסביר.

גב' גלית: זה לפי חוזר מנכ"ל 4/2017 מציג בדיוק את התנאים לגבי נבחרי ציבור ולגבי ראש רשות. דבר שצריך אישור מליאה, לנו ברשות יש וועדת השתלמויות שמורכבת ממנכ"ל, גזבר ואני, שאנחנו מקבלים את הפניות של העובדים, אנחנו דנים על החיבור של זה לתפקיד, האם זה מקצועי, האם זו העשרה אישית. יש לנו כמה רמות של הכשרות,

מר יעקב נתניהו: 99 אחוז זה לא רק פניות של העובדים, זה פניות שלנו לעובדים, כדי לשלוח אותם להשתלמויות וכל ראש אגף כחלק מהמדדים שלו, וכמות ההשתלמויות וההעשרה האישית וההתפתחות האישית זה בשיקולים שלנו.

גב' גלית: נכון. וזה אחד הדברים שאנחנו מביאים קורסים והשתלמויות גם אלינו לתוך הרשות, ומכשירים את העובדים בהכשרות מקצועיות וגם בהכשרות ניהוליות, גם השנה יש לנו מסלול פיתוח של מנהלים וגם של עובדים, ואנחנו בעצם דנים גם בבקשות שמגיעות מהעובדים עצמם, וגם דברים שאנחנו שולחים את העובדים אליהם. ראש הרשות הגיש בקשה ללימודים אקדמאים, בתוך הנוהל מודגש שהלימודים יהיו לתואר ראשון או שני, בנושאים של מנהל, מנהל עסקים ומדיניות ציבורית, או לימודי אנגלית. האישיור יהיה רק מהשנה הראשונה או השניה לכהונה, והרשות תשלם 60

אחוז, כאשר העובד, כאשר ראש הרשות ישלם 40 אחוז. במידה וראש הרשות לא יסיים את התואר, יוחזר הכסף שקיבל מהרשות לצורך המטרה הזאת.

מר יוסי גולדמן: 40 אחוז זה אנחנו משלמים?

גב' גלית: 40 אחוז ראש הרשות משלם, ו-60 אחוז הרשות עצמה. ראש הרשות הגיש בקשה לאיזה סכום, אחרי שראש הרשות הגיש בקשה ללימודים באקדמיית נתניה, למינהל עסקים, לתואר BA כאשר העלות לשנה זה 28.900, ז"א שהרשות תממן 17.340 ויש לאשר את זה לשלוש שנים.

מר יצחק קשת – יו"ר: יש שאלות?

גב' גלית: אין בעיה, רק צריך להצביע ולקבל אישור מליאה, מאחר והנוהל אומר שראש הרשות צריך לקבל את אישור המליאה, מעבר לוועדה שלנו שמחליטה, במקרה של ראש הרשות, צריך אישור מליאה.

מר יוסי גולדמן: הכל חוקי, הכל לפי חוזר מנכ"ל,

גב' גלית: כמו שאתה יודע, אנחנו עובדים על פי נהלים, בצורה מסודרת, לפי הנהלים, יש לנו את הנוהל, בדקנו את זה קודם לפני שהבאנו את זה למליאה, כמובן, לגבי כל הסעיפים. גם עם היועץ המשפטי, גם עם המבקר, כדי שגם אנחנו נדע שאנחנו מתייעצים ובודקים את כל הדברים לפני, כדי שנעבוד על פי חוק ובצורה מסודרת של רשות חדשה שנבנית.

מר יצחק קשת – יו"ר: אני קורא, אני חוזר עוד פעם, חוזר ומדגיש, אני קורא גם לנבחרי הציבור, חברי מליאת עיריית חריש, להתמקצע, ללמוד, לקבל את הכלים, על מנת שיוכלו למלא את התפקיד שלהם כראוי.

גב' גלית: יצחק, אני רק אדגיש שהיום קיבלתי בקשה של יוסי לגבי לימודים, שלא ניתן לאשר אותה, מאחר והיא נמצאת באוניברסיטת בר אילן, ויש לנו יעד מאוד ברור לזה. אחד הדברים שדיברתי עם יוסי, זה אם אפשר להעביר את הקורס הזה, כי הרבה פעמים אנחנו יכולים להביא את הקורסים אלינו, שיהיו in house בחריש, ואפילו לפתוח את זה גם לעובדים וגם לאנשים שרוצים להתמקצע, או לפתוח את זה לחברי מליאה נוספים, שרוצים להעשיר את עצמם בתחום הזה. אנחנו יכולים פשוט הרבה פעמים להביא

את זה in house ובחריש, זה הרבה יותר נוח, זה יכול להיות פה במתני"ס
ובצורה הרבה יותר יעילה.

דוברת: באיזה קורס מדובר?

מר יוסי גולדמן: מדובר פה - מה זה ליוסי, יוסי אחרי שני תארים. תודה. יוסי דיבר על
קורס ספציפי בבר אילן שמדבר על חוקים בוועדה לתכנון ובנייה, לכל מי
שצריך לשבת בוועדה כזאת.

גב' גלית: לכן אני אומרת, זה קורס שיכול לעזור בהכשרה ולסייע בעבודה, השאלה
אם אנחנו יכולים להביא את זה לפה וייהנו מזה הרבה יותר אנשים.

גב' עידית ינטוב: למה אי אפשר לאשר לאנשים ללמוד בבר אילן?

גב' גלית: כרגע זה הנוהל, דווקא במשרד הפנים מדובר, זה נמצא בתוך האגף לפיתוח
הון אנושי, דווקא שם כבר דיברנו על זה. יש לנו הרבה מפגשים איתם. הם
עובדים כדי לפתוח את זה, אבל את זה דרוש לאשר רק לאחר שינוי הנוהל.
מר יוסי גולדמן: מי כרגע מעובדי המועצה יכול לבדוק אם אפשר להביא את זה כדבר חריג?
גב' גלית: בזה הרגע נוספה משימה נוספת חדשה לאישור.

מר יצחק קשת - יו"ר: טוב, חברים, אני מבקש מכם שתצביעו עבורי לטובת אישור
הלימודים, נעלה להצבעה. מאושר פה אחד. תודה רבה. אני רוצה להגיד
כמה מילים,

מר יוסי גולדמן: רגע, תנועות נוער זה לא היום?

(מדברים יחד)

מר יצחק קשת - יו"ר: תראו, אני חייב להגיד משהו ברמה שתשמע קצת כרמה פילוסופית,
או פסיכולוגית, אבל חייבים להגיד את הדבר הזה, כי זו האמת לאמיתה.
בן אדם בסופו של דבר חווה חוויה סובייקטיבית. החוויות שלו, הרבה
פעמים זה מהרקע החברתי, מהרקע שהוא מגיע ממנו, מכל מיני סיבות
כאלה ואחרות, יכולה להיות אותה סיטואציה, ושני אנשים יחוו חוויה שונה
לחלוטין. זה מאד תלוי, ובסופו של דבר זו גם החלטה של בן אדם איך
לקבל את הדברים. אני לא אומר שהכל מושלם. אנחנו בדרך. אנחנו בדרך
בצעדים גדולים, בצעדי ענק. ויש לנו פה הישגים כבירים ומצליחים מאד
לקדם את הרשות. אבל יש בתוך התהליך הזה, שכל אחד מגיע מהסיבות
שלו, אני אומר, אני מחפש את המילים הנכונות, אבל יש דרך לכולנו, תושבי

חריש, לפתוח את העיניים, ולא רק לקבל מכל מה שאני שומע מהחבר או ממי שעומד לידי, כי הוא חווה את החוויה או מעביר את החוויה שלו אלי, אלא בואו כל אחד נשתדל להיות ברמה העצמאית, להתבונן במה שקורה בעיר הזאת. העיר, וכל מה שנבנה פה בשלוש השנים האחרונות, בפיתוח מואץ, בצורה לתפארת, אנחנו עמדנו בכל היעדים, בנינו את כל מבני הציבור, פתחנו כל שנת לימודים בהצלחה, מבני הציבור עמדו בהצלחה, מוסדות החינוך, גני הילדים, יש פה פארקים והרחבה של פארקים וגינות. כל המרחב הציבורי הולך ומשתפר, הכבישים, המדרכות, העיר הולכת ולובשת צורה. אנחנו השקענו בכל התשתיות, לא רק הפיזיות, גם האנושיות גם הערכיות, כדי שהעיר תהיה עיר פורצת דרך ומצליחה. אנחנו מביאים לכאן את ההישגים האלה, אנחנו רואים את זה בבתי"ס, אנחנו רואים את זה בחטיבת הביניים. אנחנו בדרך לפרויקטים מאד מאד גדולים.

חברים, צריך לפתוח את העיניים ולהסתכל על כל התמונה. נכון, אין ספק, יש עוד הרבה מה לשפר, על המאה אחוז. אין בעיה. אבל צריך להסתכל על ה-80 אחוז הטוב, ולא יכול להיות שכל היום תהיה רק התעסקות סביב הרע. ואני אומר את זה קודם כל לתושב: תדע לך, אם אתה תתעסק כל היום סביב הדבר הזה, בסוף החוויה שלך בתוך העיר היא שלילית. אתה הנפגע העיקרי בתוך הסיפור הזה, לא ח"ו בא לפגוע בביקורת. ביקורת צריכה להיות. היא צריכה להיות עניינית, אבל בונה. כולנו בני אדם. חברה, כולנו לא מלאכים, באנו לעשות את העבודה שלנו. אבל כולנו צריכים לדחוף את העגלה הזאת. אנחנו לא לבד. הדחיפה הזאת צריכה להיות ביחד. וכמה שאנחנו נדחוף ביחד – אנחנו נצליח יותר. ההסתכלות כשהיא בסופו של דבר שלילית, אנחנו רואים את התוצאות שלה. זה פוגע בשיווק של העיר, זה פוגע במרקם התושבים שמגיעים לעיר, ובסוף זה פוגע בכולנו. העבודה שלנו כולנו טובה, הביקורת חשובה, עניינית, שקופה ובונה. כדי להסתכל על הטוב. חברים, יש פה מסר שצריך להעביר אותו לכולם. יש 80-90 אחוז טוב, זהו. תודה רבה. אני מודה לכולם. את רוצה להגיד משהו?

גב' שני גרינברג: כן. פשוט אנחנו לא אמרנו את זה בפתח הישיבה, אבל שלמה קליין, חברנו למליאה לא נמצא כאן, ובאמת צריך לאחל איחולי החלמה מלאה לרותי

קליין אשתו שנפלה למשכב, ואנחנו מקווים שכמה שיותר מהר תשוב
לשורותינו.

מר יצחק קשת – יו"ר: כולנו שותפים לזה. אני מאד שמח שהזכרת את זה. כולנו מרגישים,
כל העיר חווה את החוויה הזאת וכולנו עם שלמה קליין, עם משפחת קליין,
אנחנו באמת חווים את זה ברמה האישית הקרובה ביותר, ומקווים
להחלמתה.

לסיום, אני רוצה להודות לכל השותפים, לכל המנהלים, לכל מי שמשקיע
פה ימים כלילות להצלחה של העיר, ובסופו של דבר, למען תושבי חריש. אני
סוגר את הישיבה. תודה רבה.

הישיבה נעולה.